

BiblioMAGAZIN

Buletinul informativ al ANBPR

Supliment realizat în cadrul proiectului Lideri și inovatori în bibliotecă publică: din experiența bibliotecarilor români în SUA

DIN SUMAR:

EDITORIAL 1

**CONFERINȚA ANUALĂ A
BIBLIOTECARILOR DIN TEXAS** 2

EVALUAREA DISC 6

BIBLIOPARADIS 8

**BIBLIOTECA ÎN SPAȚIUL VIRTUAL -
O LECȚIE AMERICANĂ ÎNVĂȚATĂ** 12

ESTIMAREA NEVOILOR COMUNITĂȚII 14

AMERICAN LYBRARY ASSOCIATION 16

**NE DORIM SĂ FIM FISH! ÎN
ROMÂNIA?** 20

BIBLIOTECA PUBLICĂ CHICAGO 22

**FESTIVALUL CĂRȚILOR
COMESTIBILE** 25

OAK PARK PUBLIC LIBRARY 28

SERVICII PENTRU ADOLESCENȚI 31

**SUPORTUL COMUNITĂȚII PENTRU
BIBLIOTECA PUBLICĂ AMERICANĂ** 34

ARTHUR PUBLIC LIBRARY 38

PESTE 100 DE ANI 41

**LIDERI ȘI INOVATORI ÎN
BIBLIOTECI** 42

**BIBLIOTECARI ROMÂNI... DUPĂ
EXPERIENȚA DIN AMERICA!** 46

Editorial

*Lideri și Inovatori -
Provocări și Așteptări*

În perioada 18 martie - 16 aprilie 2011, un grup de 15 bibliotecari din sistemul de biblioteci publice din România a participat la un program organizat de Centrul Mortenson pentru Programe Internaționale pentru Biblioteci (Mortenson Center for International Library Programs) de la University of Illinois, Urbana Champaign, SUA. Trainingul a fost finanțat în cadrul proiectului Biblionet în România. Scopul programului a fost de a pregăti o nouă generație de Lideri și Inovatori pentru bibliotecile publice din țara noastră. Participanții au fost selectați de către finanțator pe baza unui concurs de proiecte care au început să fie puse în aplicare după training. Cursanții - viitorii Lideri și Inovatori - au fost expuși la un program intens și variat, constând din expuneri teoretice combinate cu exerciții practice, vizite la diverse tipuri de biblioteci, întâlniri de lucru cu specialiști în domeniul biblioteconomiei și științei informării, vizită și schimb de experiență la sediul Asociației Bibliotecarilor Americani (American Library Association) din Chicago, participare efectivă (cu prezentări ale echipei de bibliotecari români) la Conferința anuală a Asociației Bibliotecarilor din Texas (Texas Library Association) desfășurată la Austin, capitala statului Texas.

Hermina G.B. Anghelescu
Detroit, Michigan, SUA

Această lună petrecută pe tărâm american reprezintă atât o onoare pentru grupul celor 15, cât și o mare responsabilitate la revenirea în țară. Odată întorși la locul de muncă, este de așteptat ca liderii și inovatorii să împărtășească cu colegii bibliotecari experiența dobândită în SUA și să pună în aplicare cât mai mult din ce au văzut și au învățat.

I-am întâlnit pe Lideri și Inovatori atât la Champaign, cât și la Baia Mare și la București. Le-am admirat entuziasmul, dăruirea și dorința de a învăța pentru a aduce acasă idei și practici noi. Acest număr special al Buletinului ANBPR include prezentări ce sperăm că vor sădi sămânța unor noi idei ce pot fi experimentate și de bibliotecarii din România.

Fii cu mai implicat!

Dirigionează către **ANBPR**

■ Conferința anuală a Asociației Bibliotecarilor din Texas

Fondată în anul 1902 cu scopul de a promova, sprijini și îmbunătăți serviciile de bibliotecă, *Asociația Bibliotecarilor din Texas* (TLA) reprezintă cea mai mare asociație de bibliotecari la nivel de stat din SUA. Ea are în prezent peste 7500 de membri, proveniți din toate tipurile de biblioteci (academice, publice, școlare și specializate) la care se adaugă alte persoane interesate de acest domeniu, angajați din sistemele info-documentare, reprezentanți ai unor organizații non-profit, companii colaboratoare implicate în diverse activități biblioteconomice și diverse persoane fizice susținătoare ale bibliotecilor. Se poate pune firesc întrebarea de ce atât de mulți oameni vor să fie membri și să plătească o cotizație într-o asociație a bibliotecarilor? Răspunsul este foarte simplu. Pentru că asociația oferă pentru toți membrii ei multiple oportunități de a lua contact cu ultimele noutăți din domeniu, de a se bucura de un permanent schimb de experiență și de susținere în a participa la evenimentele și programele inițiate de TLA beneficiind în același timp de reduceri semnificative de cost. Pe parcursul unui an calendaristic, TLA organizează și derulează mai multe conferințe, evenimente, programe și proiecte însă, evenimentul major rămâne Conferința anuală a Asociației care, în acest an, s-a desfășurat la Austin, în perioada 12-15 aprilie, sub genericul **Libraries crossing boundaries**.

Logoul Conferinței Asociației Bibliotecarilor din Texas

Grupul de lideri și inovatori, așa cum au fost numiți cei 15 bibliotecari români selectați în Programul Mortenson în urma unui concurs de proiecte, a avut bucuria să participe la acest grandios eveniment, cel mai mare de acest gen la nivel de stat, organizat de TLA cu maximum de profesionalism.

Reuniunea a fost găzduită de Austin Convention Center, o clădire imensă,

situată în centrul capitalei Texasului, dispusă pe 4 niveluri, cu 81.880 m² spațiu brut și 54 de săli proiectate cu o flexibilitate maximă a dimensiunilor, perfecte pentru aproape orice tip de reuniune. Este locația ideală pentru găzduirea de concerte, conferințe, evenimente sociale, culturale sau sportive.

Având în vedere mărimea și complexitatea acestor spații puse la dispoziție, numărul foarte mare de participanți (7550 în total) și programarea sincronă a sesiunilor, am remarcat și am beneficiat din plin de măsurile inițiate pentru buna și rapidă orientare a participanților: semnalizarea spațiilor prin panouri mari și clare, birouri de informare la fiecare etaj al clădirii și asistență permanentă prin personal special angajat. La acestea s-au adăugat multe alte facilități oferite gratuit, dintre care amintim doar: paramedic, unitate mobilă pentru donatori de sânge, birou de obiecte pierdute, serviciu de transport cu linii de autobuze la fiecare 15 minute către hotelurile unde au fost cazați participanții, spații pentru autori și autografe, zonă de plasament pentru angajatori sau solicitanți de locuri de muncă. De-a lungul celor patru zile de conferință, toate serviciile puse la dispoziție și-au demonstrat utilitatea prin gradul mare de folosire, inclusiv

Austin Convention Center

a celor contracost: cărucioare pentru bagaje, oficiu poștal, birou bagaje de mână, protecție și siguranță, cafenea și catering, tururi ghidate ale orașului, sesiuni de relaxare prin masaj etc.

Tot aici, la capitolul organizare, trebuie să menționăm faptul că stabilirea și comunicarea programului Conferinței se face cu cel puțin două luni înainte, astfel încât membrii asociației și ai altor organizații, interesați să participe, să aibă suficient timp la dispoziție pentru a-și evalua nevoile, prioritățile și posibilitățile de participare și de a decide în cunoștință de cauză. Acest răgaz este foarte necesar, având în vedere multitudinea și diversitatea temelor abordate: **Advocacy, Outreach, Arhive și conservare, Video tutoriale online, Digital Story, E-Books, Audiobooks, Învățământ la distanță, Programe pentru imigranți, Leadership și Mentoring, Social Networking & Colaborare, Servicii pentru tineri și adolescenți etc.** În ceea ce privește grupul nostru, pentru că știam că vom fi prezenți la acest eveniment, încă din primele zile ale sosirii în America am primit programul conferinței și am avut la dispoziție suficient timp pentru a-l parcurge și a decide la care sesiuni vom participa, funcție de interesele și nevoile fiecăruia. Dar, ca orice acțiune complexă, concepută pentru câteva mii de participanți, pe lângă multele avantaje oferite au fost și câteva dezavantaje. Am putea menționa aici imposibilitatea de a participa la toate temele de interes, unele suprapunându-se în mod inevitabil. Conform [programului conferinței](#), în

Grupul de Lideri și inovatori și Susan Schnuer la Conferința TLA

cele patru zile au avut loc peste 200 de sesiuni practice și teoretice, desfășurate sub formă de prezentări sau ateliere de lucru pe diferite niveluri: începători, mediu și avansați. De obicei, sesiunile cele mai interesante sunt susținute de reprezentanți ai unor organizații profesionale și/sau comerciale cu expertiză într-un anumit domeniu și, bineînțeles, interese legate de dezvoltarea acestora. Participarea la aceste comunicări și ateliere de lucru oferă, pe lângă oportunitatea de a asimila importante cunoștințe teoretice și

practice, și posibilitatea de a obține câteva credite foarte prețioase pentru evaluarea profesională anuală a bibliotecarilor. De cele mai multe ori, participarea la aceste sesiuni presupune achitarea unei taxe ce variază între 40 - 95\$, ceea ce nu-i împiedică pe bibliotecari să participe în număr foarte mare. Explicația constă în faptul că în SUA dezvoltarea profesională a bibliotecarilor depinde de voința, aptitudinile, abilitățile și posibilitățile financiare ale acestora și nu neapărat de cele ale bibliotecilor din care provin, acestea neavând obligația de a asigura gratuit programe de formare profesională. Totodată, participarea la sesiunile Conferinței oferă beneficii suplimentare cum ar fi: interacțiunea cu experți în domeniu, posibilitatea de a discuta despre noile tendințe și de a afla despre stadiile în care se află anumite proiecte de cercetare, integrarea în grupurile constituite și de a beneficia de discuțiile ulterioare, descoperirea de noi resurse, dezvoltarea oportunităților de publicare sau de prezentare și schimburi de experiență cu bibliotecari din alte colțuri ale lumii.

Prezența noastră, a grupului de Lideri și inovatori din România, a putut fi remarcată de participanții la Conferință grație cocardelor primite în prima zi la birourile de înregistrare, inscripționate cu sigla **International Colleague** și a Programului Conferinței în care figuram, în ziua a 4-a, cu o sesiune de prezentare intitulată **Crossing TransAtlantic Borders: Leaders and Innovators in Romanian Libraries**.

Banner-ul improvizat de bibliotecarii români în cadrul acțiunii "Momirea"

Așa cum am menționat, sesiunile s-au desfășurat în mod sincron. În primele două zile remarcaserăm că prezența în săli varia de la câteva persoane până la câteva zeci așa că, date fiind dimensiunile mari ale sălilor, cele mai mici aveau aproximativ 100 de locuri, de cele mai multe ori acestea păreau a fi goale. Astfel, a devenit foarte clar că trebuia să facem ceva ca să stărnim interesul participanților și să avem o prezență bună în sala ce ne fusese repartizată și care avea aproximativ 200 de locuri. De aceea, cu o zi înainte, a fost pusă la cale acțiunea Momirea, (cum sugestiv a intitulat-o pe blogul său [America bibliotecarului NEcenușiu](#) colegul nostru Valentin Smedescu), care a constat în improvizarea unui banner dintr-o rolă de șervețele pe care era scris cu markere în multiple culori România și distribuirea de invitații improvizate ad-hoc pe post it-uri. Așa am reușit să le stărnim curiozitatea participanților și să ne bucurăm de prezența lor în sală. În deschiderea sesiunii, dna Susan Schnuer, director adjunct al Centrului Mortenson, a prezentat **Programul Mortenson** și componenta lui pentru România, urmată de reprezentanta IREX Anca Râpeanu, care a expus o privire de ansamblu asupra **Programului Biblionet finanțat de Fundația Bill și Melinda Gates**. Au urmat patru prezentări realizate de grupul nostru în primele trei săptămâni de experiență americană, ce au avut ca subiecte: România ieri și azi, introducere în civilizația și cultura română; O radiografie a învățământului biblioteconomic și a bibliotecilor din

România; Bune practici în bibliotecile românești și Diverse... din SUA, văzute de români, sesiune interactivă, soldată cu mici premii. La final ne-am împărțit în grupuri mici și am purtat discuții foarte interesante cu invitații noștri, aceștia manifestându-și curiozitatea cu privire la experiența noastră profesională, la bibliotecile din care provenim și la România în general. În acest dialog am avut surpriza să constatăm că unele dintre problemele noastre se regăsesc și acolo, și amintim aici doar pe cele legate de relația cu administrația locală, în speță – finanțarea.

Din perspectiva participanților, punctele cheie ale acestei manifestări au fost cele două sesiuni generale, din deschiderea și închiderea Conferinței, ambele desfășurate cu prezența a peste 6000 de persoane. În cadrul acestora s-au acordat premiile și distincțiile anuale ale Asociației, a avut loc un concurs de cărucioare foarte distractiv și energizant, care a ridicat în picioare publicul din sală și, momentele cele mai așteptate, discursurile celor două personalități marcante invitate la acest eveniment: actrița Jamie Lee Curtis și Greg Mortenson. În sesiunea generală de deschidere, prima invitată a fost Jamie Lee Curtis (fiica legendarilor actori Tony Curtis și Janet Leigh) care, printr-un discurs emoționant și mobilizator, a susținut cauza bibliotecilor și a bibliotecarilor. Actrița, autoare a 10 volume pentru copii, crede cu tărie că promovarea bibliotecilor și a lecturii contribuie la creșterea potențialului

imaginativ al copiilor și de aceea se implică în activități social-filantropice și de susținere a cărții și a instituțiilor ei. Practic, a fost o zi dedicată recunoașterii importanței bibliotecilor și lecturii.

Al doilea invitat, pentru cea de a doua sesiune generală de închidere a Conferinței, a fost Greg Mortenson, implicat în activități umanitare, co-fondator al Institutului Asia Centrală, recunoscut la nivel mondial pentru crearea de oportunități educaționale pentru copiii din Pakistan și Afganistan, nominalizat la Premiul Nobel pentru Pace. Discursul său, referitor la greutățile cu care se confruntă bibliotecile și bibliotecarii în această perioadă de criză mondială și încheiat cu fraza: „Atunci când este întuneric puteți vedea stelele”, a stârnit aplauzele publicului de mai multe ori.

Un alt exemplu edificator al modului în care bibliotecarii americani știu să-și apere cauza în momente de criză a fost Protestul TLA, o impresionantă desfășurare de forțe în fața Capitoliului, sediul Parlamentului și al Biroului Guvernatorului Texasului. O acțiune amplă de protest, cu discursuri dinamizatoare și sloganuri scandate puternic într-un cadru muzical energizant. Un spectacol de percuție interactivă creat de o [Echipă DrumCafe](#) cu și pentru bibliotecari, în care reprezentanți ai bibliotecarilor, parlamentari și suporteri ai bibliotecilor s-au adresat mulțimii, au bătut la tobe și au cântat pe ritmuri afro-americane în semn de protest față de reducerile bugetare propuse (nedecise încă!) la nivel de stat pentru programele de bibliotecă. Mii de bibliotecari cu tricouri roșii, culoarea oficială aleasă de organizatori, au înfruntat căldura toridă a zilei și au demonstrat încă o dată că sunt o forță și au un cuvânt greu de spus. De ce sunt o forță? Pentru că sunt uniți într-o asociație puternică, pentru că sunt profesioniști și au argumente solide în favoarea menținerii finanțării la nivelul solicitat și, cel mai important, pentru că au susținerea comunității. În petiția lansată de protestatari erau formulate argumente și deziderate foarte clare: **Statul Texas nu se poate dezvolta fără biblioteci puternice; diminuarea finanțărilor de stat pentru bibliotecile noastre nu este o abordare viabilă pentru crearea de locuri de muncă și a unei forțe de muncă educate; avem nevoie de bibliotecile noastre, această comoară de neînlocuit în Texas etc.** Am văzut așadar, pe viu, un spectacol bazat pe strategii simple dar eficiente, prin care bibliotecarii americani au atras capital de imagine și simpatia publicului. Sloganuri precum **Texanii iubesc bibliotecile, Texasul are nevoie**

Actrița Jamie Lee Curtis pe scena Conferinței TLA

Protestul Asociației Bibliotecarilor din Texas

de biblioteci și altele asemenea, s-au dovedit a fi foarte inspirate și au avut un impact maxim în atragerea de partea lor a majorității locuitorilor statului și, foarte important, a întreprinzătorilor locali.

O dovadă a acestor afirmații constă în faptul că majoritatea serviciilor oferite gratuit în cadrul Conferinței anuale a TLA au fost asigurate cu ajutorul sponsorilor. Pentru că acest eveniment are o bună reputație și o asemenea anvergură, sponsorizarea este considerată o oportunitate de investiție. Și Asociația are grijă în fiecare an să facă publică lista de oportunități cu serviciile și sumele necesare, bineînțeles asigurând beneficii suplimentare sponsorilor, în funcție de nivelul la care aceștia se angajează. Astfel, în raport de posibilități și de interese, fiecare companie își selectează serviciul pe care vrea să-l sponsorizeze. Sumele atrase nu sunt deloc neglijabile și ele se acordă nu doar pentru asigurarea serviciilor, ci și pentru premii, burse de studii sau de călătorie la alte viitoare conferințe, granturi de cercetare. Generozitatea companiilor este explicabilă pentru că bibliotecarii și bibliotecile și-au creat de-a lungul timpului o imagine bună, pe care știu cum să o gestioneze, aplicând tehnici de PR și de marketing. Nu este mai puțin adevărat că și puternica economie a Texasului îi ajută, motorul ei fiind desigur petrolul.

Referindu-ne la serviciile oferite contra cost este evident că unele dintre ele sunt aducătoare de venituri importante pentru bugetul Asociației.

Dacă ar fi să ne referim doar la faptul că anul acesta 365 de companii au închiriat 549 de standuri expoziționale, ne putem face o idee asupra nivelului veniturilor, dimensiunii spațiului alocat, diversității produselor expuse și ... cât de departe suntem noi de toate acestea. Expoziția a fost o oportunitate pentru cele câteva mii de participanți de a vedea cele mai recente oferte de produse, servicii și tehnologii de o varietate greu de sintetizat: consorții de bibliotecă, mobilier, design de bibliotecă, povestitori profesioniști, spectacole de teatru, programe educaționale, oferte de studii academice în domeniu, servicii și tehnologii IT, electronice, grupuri media, servicii de publicitate și marketing, edituri etc.

În ceea ce privește feedback-ul dat de participanții la Conferința TLA, acesta a putut fi exprimat prin intermediul [chestionarului online](#) pus la dispoziție pe site-ul Asociației. Astfel, participanții au avut posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la aspectele legate de această amplă manifestare.

Iată doar câteva procente grăitoare obținute în urma exprimării opiniilor celor 722 de respondenți, adică un eșantion de aproximativ 12% din numărul participanților la conferință, excluzându-i pe reprezentanții expozanților. Aceștia din urmă au avut la dispoziție un alt chestionar de evaluare, special dedicat intereselor și domeniului lor de activitate.

Atunci când subiecții au fost rugați să indice cinci motive pentru care au participat la Conferința TLA, din cei

722 de subiecți chestionați, 95% au bifat indicatorul creștere și formare profesională, 82% Networking, 73% participarea la expozițiile legate de bibliotecă, 68% Cărți și Autori, 33% vizibilitate profesională, 25% locație convenabilă și 25% susținerea unei sesiuni. Această ultimă valoare, 25% (184 din 722), ne indică cât de mult se implică membrii asociației în organizarea conferințelor. În marea lor majoritate, bibliotecarii americani sunt conștienți de importanța și eficiența sloganului "Ce pot să fac eu pentru asociație și nu doar ce face asociația pentru mine!" De aceea, bibliotecarii care au expertiză și au dobândit experiență într-un proiect pilot sau într-o acțiune inovativă sunt dornici să-și prezinte cunoștințele colegilor de breaslă. Astfel, în timp util ei își manifestă în scris disponibilitatea de a participa la viitoarea conferință cu o anumită temă, urmând ca organizatorii să stabilească dacă tema se încadrează în sfera de interes manifestată de participanți în chestionarul de evaluare a Conferinței anterioare. Spre exemplu, anul acesta primele trei teme de interes identificate în preferințele publicului pentru anul viitor au fost: **E-Book și conținut digital, Tendințe în biblioteci și Dezvoltare profesională.** Cu siguranță, pentru a asigura succesul conferinței viitoare, comitetul de organizare va ține cont de aceste sugestii. Americanii au convingerea că o critică bine argumentată este constructivă și completează chestionarul de evaluarea online la modul cel mai sincer și procentele și calificativele din chestionar sunt însoțite de comentarii, uneori critice, ce-i drept foarte puține. Dovadă, verdictul pentru Conferința de anul acesta: 48% excelent, 41% bine, 8% satisfăcător și 0% nesatisfăcător.

În concluzie, am văzut și auzit foarte multe, și sperăm să folosim inovativ tot ce se poate din experiența avută, pentru ca bibliotecile noastre și ANBPR-ul să-și continue drumul ascendent al ultimilor doi ani.

Crina Ifrim
Șef Birou Relații cu Publicul,
Biblioteca Județeană
"C. Sturdza" Bacău

Webliografie: <http://www.txla.org/about> ; <http://www.txla.org/sites/txla/files/pdf/Pocket2011.pdf> ; <http://americabibliotecaruluinecenusiu.blogspot.com/> ; <http://www.drumcafe.com/index.asp> ; <http://secure.txla.org/secure/survey/surveyRptSummary.asp?sid=34>

Evaluarea DISC - un instrument practic de lucru pentru biblioteci

Cine suntem noi? De ce reacționăm atât de diferit unii față de alții? De ce apar neînțelegeri în instituții în diverse grupe de lucru? Aceste întrebări și multe altele apar atunci când simțim că nu ne descurcăm suficient de bine în relațiile cu anturajul. Există multe studii care caută rețete pentru rezolvarea problemelor de relaționare.

Unul dintre aceste rețetare este **DISC**, un model de evaluare comportamentală, elaborat pe baza unor studii ample de către Dr. William Moulton Marston (1893-1947). Acest studiu se bazează pe examinarea comportamentului oamenilor sănătoși în mediul lor de lucru (*Emotions of normal people*, New York 1928). Marston a absolvit studiile de doctorat la Harvard și a fost psiholog, cercetător, autor și co-autor a cinci cărți și în modelul lui comportamental a descris 4 tipare fundamentale care se regăsesc în fiecare individ în proporții diferite.

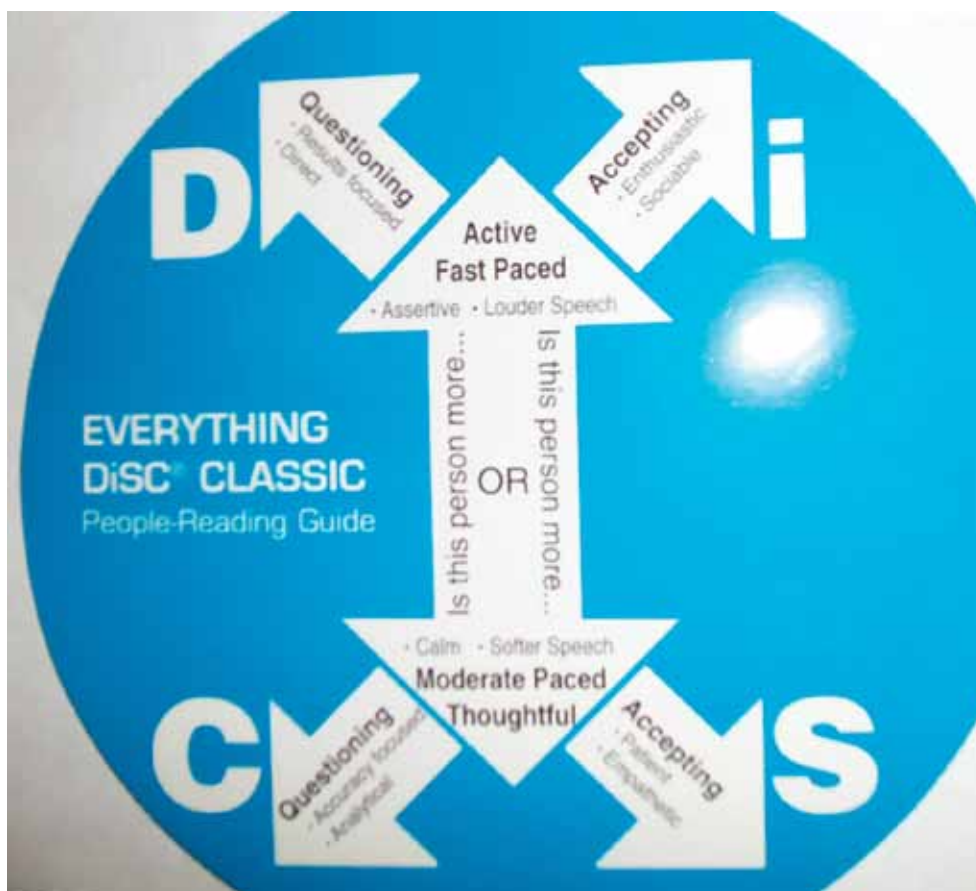
DISC poate fi folosit ca instrument de evaluare a personalului și, aplicat în practică, poate îmbunătăți productivitatea muncii, lucrul în echipă, și comunicarea interpersonală. DISC îi ajută pe oameni să înțeleagă diferențele lor comportamentale.

DISC este un acronim pentru:

- **Dominanță** - referitoare la control, putere și siguranță de sine.
- **Influență** - referitoare la situații sociale și de comunicare.
- **Stabilitate** - referitoare la răbdare, perseverență și curtoazie.
- **Conștiinciozitate** - referitoare la structură și organizare.

În continuare vă prezint pe scurt Evaluarea DISC împreună cu interpretarea sumară a stilurilor principale, un mic ghid despre cum să-mi recunosc și să înțeleg propriul stil și cum să înțeleg și să recunosc stilul colegilor de echipă; în ideea că o parte din aceste principii pot fi ușor asimilate și aplicate fără asistență suplimentară, doar cu bunăvoință și atenție la felul cum ne raportăm unii la alții.

Dacă dorim să descriem matematic stilul comportamental o putem face ca

o funcție $C=f(i,m)$; comportamentul rezultanta vizibilă dată de combinațiile dintre mesajele din trecut ale individului și de mesajele actuale ale mediului înconjurător. Variabilele acestei funcții dau fiecărui individ o tendință dominantă din cele patru și una mai puțin pregnantă din celelalte trei rămase.

Combinațiile dau 15 tipuri de modele de profil clasic: profil de agent, profil de analist, profil de antreprenor, de consilier, profil creativ, profil de evaluator, profil inspirațional, profil de investigator, profil orientat spre rezultate, profil de perfecționist, profil de persuasiv, profil de practician, profil de realizator, profil relațional, profil de specialist. Această mare diversitate de profile poate fi căutată și găsită în mediul nostru profesional iar marea măiestrie este aceea de a recunoaște și a utiliza la maxim și în armonie cu ceilalți fiecare profil cu punctele lui slabe și tari.

Referitor la propria persoană evaluarea ajută la descoperirea punctelor

tari, la înțelegerea limitărilor, la clarificarea factorilor motivați și sporirea eficienței. Devin conștient cum mă percep în relație cu ceilalți și înțeleg de unde apar diferențele dintre noi.

Referitor la colegii de echipă, evaluarea DISC ne ajută să înțelegem mediile preferate de alții, factorii care îi motivează și obiectivele lor, să identificăm temerile altora, limitările și punctele lor forte ne ajută să folosim ce e mai bun în alții, ne învață cum să reducem stresul și conflictele și să creăm mai multe interacțiuni profitabile.

I. Privirea de ansamblu asupra stilului D - dominant - extrovertit orientat spre obiectiv, ne arată că acesta rezolvă lucrurile folosind indicații și ajutor minimal – sau deloc.

Obiectivele acestui stil sunt: obținerea de rezultate; menținerea controlului; depășirea de bariere și provocări; progresul, și nu în ultimul rând eliberarea de detalii.

Temeri care se manifestă la cei care au acest stil dominant sunt cele date de senzația că se profită de el/ea; teama de pierderea controlului, de plictiseală.

Puncte tari ale stilului sunt: atitudinea proactivă, încrezătoare și faptul că necesită puține indicații.

Punctele slabe ale stilului țin de suprasolicități: creează provocări, are nevoie de control și schimbare permanentă; are o atitudine autoritară de genul "Eu am pâinea și cuțitul".

Veți observa la un D-încredere în sine, exprimare directă, hotărâre, asumare de riscuri.

Ce ar trebui să facă un D pentru a putea lucra eficient cu reprezentanții celorlalte stiluri?

Să pună întrebări pentru a afla opinii.
Să asculte fără să întrerupă interlocutorul.

Să negocieze deciziile.

Să se adapteze nevoilor celorlalți.

Să permită ocazional și celorlalți să preia conducerea.

II. Privirea de ansamblu asupra stilului I - influent - ne arată că acesta rezolvă lucrurile folosind abilitățile, talentele și potențialul celorlalți, este un stil extrovertit orientat spre relații.

Obiectivele stilului I sunt legate de implicarea în relația cu ceilalți, de distracție și obținere de Rezultate. Fiind extrovertiți ei discută lucrurile.

Temerile lor țin de zona culpabilizării, le e teamă de critica în public, nu vor ca ceilalți să fie supărați pe el/ea, le e teamă să nu-și piardă influența.

Punctele tari ale stilului țin de abilitățile verbale și de capacitatea lor de convingere, de capacitatea de colaborare și recunoașterea potențialului în ceilalți.

Puncte slabe țin de exprimarea emoțională și verbalizarea în exces.

Le plac ședințele prea mult, și chiar umorul și spontaneitatea pot deveni puncte slabe când sunt depășite limitele general acreate.

Veți observa la un I-entuziasm, șarm, sociabilitate și optimism.

Ce ar trebui să facă un I pentru a putea lucra eficient cu reprezentanții celorlalte stiluri?

Să vorbească mai puțin.

Să demonstreze mai puțin entuziasm.

Să ia decizii folosind un limbaj factual.

Să se oprească și să se gândească înainte să vorbească.

III. Privirea de ansamblu asupra stilului S - stabil - ne arată că este un stil introvertit orientat spre relații care rezolvă lucrurile cu ajutorul cooperării și făcându-i pe alții să se implice pentru a putea atinge obiectivul comun.

Obiectivele stilului S țin de implicarea în relația cu echipa și cooperarea în așa fel ca toată lumea să contribuie și totul să decurgă conform planului.

Eliberarea de conflict este un mod de lucru dorit de reprezentanții acestui stil.

Temerile stilului S țin de instabilitatea și confuziile la locul de muncă, de rolurile și așteptările neclare în activități, de posibilele confruntări și conflicte.

Nu le plac declarațiile publice, nici chiar laudele publice.

Punctele tari ale stilului S sunt eficacitatea în lucrul cu operații practice și proceduri de rutină, reușesc să câștige angajamentul și cooperarea echipei, dau dovadă de loialitate.

Punctele lor slabe țin de modestie - pun nevoile lor la urmă, și de predictibilitate.

Adaptarea ușoară la orice situație îi face să ofere foarte mult.

Veți observa ușor la un S - răbdare, simț al echipei, diplomatie, abordare sistematică, calm.

Ce ar trebui să facă un S pentru a putea lucra eficient cu reprezentanții celorlalte stiluri?

Să ofere informații voluntar.

Să își formuleze atent și să-și exprime punctul de vedere, să pună în discuție ideile proprii.

Să fie deschis la contraziceri.

Să fie consecvent cu principiile proprii.

Să inițieze conversații.

IV. Privirea de ansamblu asupra stilului C (conștiincios) ne arată că acesta rezolvă lucrurile garantând respectarea acurateții și a calității, în conformitate cu standardele existente. Rezolvă lucrurile cum trebuie de prima dată și de fiecare dată. Acest stil este unul introvertit orientat spre obiective.

Obiectivele stilului țin de acuratețea execuției, de atingerea obiectivului, de standardele ridicate și de abordarea sistematică a proiectului în lucru.

Temerile celor din stilul C țin de stabilitatea mediului - nu le plac surprizele, standardele modificate, criticile nejustificate. Fiind introvertiți evită exprimarea sentimentelor la locul de muncă și convorbirile personale. Într-un mediu ostil dezvoltă comportamente pasiv-agresive.

Punctele tari ale stilului vin din acuratețea execuției sarcinii de serviciu, ei fac totul corect de prima dată, pentru verificarea muncii e necesar un efort minim, iar rezultatul este coerent și detaliat.

Punctele slabe ale stilului sunt analiza în exces, incapacitatea de a gestiona criticile legate de performanțe, caz în care apare abordarea defensivă.

Veți observa la un C - precizie, scepticism, tendință spre analiza în exces și introvertire.

Ce ar trebui să facă un C pentru a putea lucra eficient cu reprezentanții celorlalte stiluri?

Să își verbalizeze sentimentele.

Să facă complimente personale.

Să se concentreze și pe relații și să socializeze cu colegii.

Să facă uz de gesturi prietenoase.

Citind rândurile de mai sus, ați recunoscut propriul stil sau al colegilor de serviciu. Dacă nu, trebuie să reveniți pe text și apoi să faceți exerciții de observare a comportamentelor.

Atenție însă, obiectivul nu e să îi schimbați pe ceilalți, sau să vă găsiți scuze sau să etichetați - să dați sentințe sau să faceți observații. Nu există un anume stil/profil superior tuturor celorlalte, fiecare stil are punctele sale forte și punctele sale slabe. Într-o echipă manifestarea fiecărui stil are la un moment dat un rol esențial.

În concluzie repet modurile în care evaluarea DISC poate să ajute echipa:

- Sporește cunoașterea de sine: vă face să conștientizați cum veți răspunde la conflict, arată ce vă motivează, ce vă cauzează stres și cum puteți rezolva problemele de comunicare.

- Aflați cum se poate adapta stilul propriu pentru a vă înțelege mai bine cu ceilalți.

- Poate facilita și îmbunătăți lucrul în echipă și poate minimiza conflictul în echipă.

- Poate dezvolta abilități de a identifica stilurile clienților/utilizatorilor și răspunde în conformitate.

- Poate fi folosit pentru a înțelege mai bine pe cei cu care lucreați sau pe cei din anturaj.

Unul dintre obiectivele programului de training al centrului Mortenson a fost instruirea participanților pentru a deveni membri informați și angajați

în echipele în care lucrează. Cele două zile dedicate acestei teme au fost: joi 24 martie: Evaluarea DISC, Folosirea DISC pentru management, și vineri, 25 martie: Comunicați-vă mesajul; Caracteristici ale muncii în echipă.

Sesiunile de lucru au fost susținute de Shirley Stelbrink, care face și consiliere pentru diferite firme pe aceste teme.

Referitor la evaluarea DISC, pentru cei care doresc evaluări profesionale,

există cărți în limba română și există firme care fac acest tip sau alte tipuri asemănătoare de evaluare a personalului. Dacă avem toate datele de identificare a tiparelor comportamentale, putem observa și evalua corect echipele și putem acționa pentru interesul comun al proiectului sau organizației în care lucrăm.

Delia Pantea
Bibliotecar metodicist
Biblioteca Județeană Bihor

■ BiblioParadis

Servicii pentru copii în bibliotecile publice americane

Dacă Borges își imagina Paradisul sub forma unei Bibliotecii – deja clișeu în lumea noastră profesională, dacă George Pruteanu spunea despre Borges că era un moșneag îmbrobodit de mistere, care habar n-avea că Paradisul este acolo unde deții funcții și bani – deja clișeu arhicunoscut în lumea contemporană, ei bine țin și eu cu tot dinadinsul să-mi exprim opinia referitoare la (re)găsirea Paradisului. De ce? Pentru că eu nu am crezut în Paradis. Până acum. Credeam însă în ceea ce există, ce e palpabil sau construit prin muncă și responsabilitate, în ceea ce poate fi realizat în această viață cu sau fără efort (unii sunt mai norocoși!) și care poate rămâne moștenire copiilor noștri, pentru a le face viața mai bună. De aceea, până acum, definiția mea pentru Paradis aș exprima-o în felul următor: locul imaginar, gândit și construit de alții, care ți se oferă atunci când pleci din lumea viilor și în care poți poposi sau sta o veșnicie pentru leneveala trupului, sufletului și a minții – ca o răsplată a realizărilor noastre care au fost marcate cu nota 10 de-a lungul vieții (de noi sau de alții, mai presus de noi etc.). Acest loc fiind de fapt motivația noastră pe tot parcursul vieții pentru faptele bune, pentru generozitate și altruism, pentru dăruirea de sine și sacrificiul suprem – toate puse în slujba lui homo sapiens de lângă noi. Mă veți întreba ce legătură are asta cu biblioteca, cu Borges sau cu Programul de Training pentru Lideri și Inovatori al Centrului Mortenson la care am avut șansa (aprope de acele realizări din timpul vieții, marcate cu nota 10 de unii sau de alții!) să fiu selectată și, timp de o lună, să mă confrunt cu propriii demoni luați la pachet din România și confrunțați cu cei adunați pe traseu până în SUA. În plus, la acest bagaj

Mobilier de bibliotecă

„bibliotecăresc” cu demoni înghesuiți alături de emoții și muuulte frământări legate de Țara tuturor posibilităților, am adăugat și dorința de a cerceta bibliotecile americane pe care le aveam incluse în vizitele programate, din punctul de vedere al Paradisului propovăduit de alți norocoși care-l descoperiseră deja pe

continentul de alături. Ei bine, printre răspunsurile certe pe care le-am găsit în această fascinantă călătorie și pe care vi-l ofer cu bucurie e acela că drumul spre Paradis are, dus întors, doar 23.000 de kilometri. Pot fi parcurși de către oricine (care primește viză, desigur) și duc exact în PARADIS, dar vă și aduc înapoi acasă

pentru a vă construi propriul paradis. Pentru că voi asocia în rândurile ce urmează PARADISUL cu BIBLIOTECA americană, chiar dacă voi fi pe placul lui Borges sau îl voi necăji pe Pruteanu. Sper doar să se odihnească liniștiți și să-i fac să parieze în paradisul lor - pe mine și pe faptul că o să vă conving și pe voi, până la final, că există acest loc - numit Paradis și care își desfășoară activitățile cultural educative și de loisir în Bibliotecă. Ei bine, da! Există în această viață, un loc în care poți să-ți dezvolti trupul și spiritul, în care ai voie să te exprimi și să te implici după voia și puterile tale, în care ești sprijinit să zbori oricât de sus și-ai dori și locul acela paradisiac se numește BIBLIOTECA AMERICANĂ.

Pe parcurs voi descrie și alte caracteristici ale acestui paradis care, împreună, vor clarifica opinia mea actuală despre existența Paradisului pe Planeta Pământ, în unica viață dăruită nouă pentru a sădi în noi prin puterea cuvântului - dorința și a satisface prin cunoaștere - imaginația, curiozitatea și creativitatea.

Am ales să vă conving de această existență terestră a Paradisului plecând de la Serviciile pentru copii din Bibliotecile Publice Americane, tocmai pentru faptul că drumul spre Paradis trece prin copilărie.

Pentru că acum îmi imaginez că suntem conectați de dorința firească de explorare a unor vise comune ce pot deveni oricând realități, voi povesti minții și sufletelor voastre, cum au reușit bibliotecarii americani să țină cont de învățăturile copilăriei și să creeze servicii care să dureze, care să stimuleze și care să-i facă pe cei mici să se simtă importanți. Cele trei învățături, după cum subliniază și Paulo Coelho (care sigur a poposit prin bibliotecile americane și a dat sfaturi!) sunt: „Un copil poate să învețe oricând un adult trei lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv, cum să nu stai locului niciodată și cum să ceară cu insistență ceea ce își dorește”.

Ei bine, aceste 3 „competențe” ale copiilor au fost transformate în servicii extraordinare de apreciate de copii, părinți și bunici deopotrivă, fiind privite acum ca pe ceva firesc, normal și necesar, de parcă au fost acolo de când lumea.

Dar, ca să nu credeți că exagerez, vă invit să privim în detaliu bibliotecile vizate, mai mici sau mai mari (după posibilități și acolo!): Biblioteca Publică din Champaign și Filiala din Douglass - <http://www.champaign.org/>, Biblioteca Publică din Urbana - <http://www.urbanafreelibrary.org/>, Biblioteca Publică

Secția pentru Copii a Bibliotecii Publice din Chicago

din Oak Park - <http://www.oppl.org/>, Biblioteca Publică din Tolono - <http://www.tolonomlibrary.org/index.html>, Biblioteca Publică din Arthur - <http://www.arthur.k12.il.us/apl/default.htm> și, nu în ultimul rând, cea mai mare bibliotecă din lume (ca și dimensiuni ale clădirii) - Biblioteca Publică din Chicago - <http://www.chipublib.org/>.

Toate cele 7 biblioteci vizitate au multe lucruri în comun. Pe lângă faptul că au bugete care, prin comparație cu noi, pot părea fabuloase și, pe lângă spațiile extrem de generoase și greu de imaginat ca normalitate în România, totul acolo este bazat pe strategie și planificare.

Strategia lor națională de dezvoltare a serviciilor, managementului și marketingului includ următoarele aspecte (nu vă așteptați să fiu exhaustivă, pentru că nu-mi permite nici spațiul și nici nu este obiectivul meu să abordez acest subiect în profunzime), așa că voi enumera doar ce mi s-a părut de luat în calcul și aplicabil în bibliotecile românești:

- Politică de achiziții este orientată foarte clar și foarte specific pe nevoile utilizatorilor serviciilor de bibliotecă. Acest lucru însemnând o analiză a nevoilor de lectură a comunității, permanentă. Cercetează foarte atent și se aliniază cerințelor din sistemul de învățământ. Împărtășesc cu celelalte biblioteci interesate (și credeți-mă că sunt!) aceste analize și creează strategii comune de achiziții și dezvoltare a colecțiilor și serviciilor. În plus, există în cadrul Facultății de Biblioteconomie și

Știința Informației (GSLIS) un Centru de cărți pentru copii (CCB) care cercetează și analizează majoritatea cărților apărute pentru copii și adolescenți și fac recomandări de lectură sau achiziție pentru biblioteci pe categorii de vârstă, genuri literare, domenii de interes etc.

- Își pun în comun resursele (cărți, filme, muzică, baze de date etc.) - prin intermediul consorțiilor de bibliotecă (va trebui să citiți și articolele colegilor mei ca să aflați ce reprezintă acestea).

Colecțiile sunt cu acces liber în totalitate. Cărțile sunt noi și frumoase, colorate și rezistente la utilizare (când spun noi, înseamnă că se achiziționează și se pun rapid în circulație chiar și ultimele apariții din anul în curs), DVD-uri cu filmele, jocurile și muzica preferată, e-book-uri și e-readere împrumutabile acasă, bazele de date care pot fi accesate de oriunde, în baza permisului de bibliotecă și care oferă de la posibilitatea învățării limbilor străine până la posibilitatea descărcării de cărți sau informații specializate.

- Oferă servicii online. Toate aceste biblioteci (v-am dat și adresele de site ale acestor biblioteci să cercetați, din curiozitate măcar, tot ce spun eu aici) există în mediul virtual, pe rețelele de socializare, interacționând cu utilizatorii lor internați, acolo unde aceștia își petrec cel mai mult timp - pe Internet.

- Mobilierul este colorat, confortabil, accesibil pe categorii de vârstă, diversificat - de la rafturile care oferă posibilitatea aranjării cărților cu coperta (și nu

Aranjarea la raft a cărților pentru copii, Biblioteca Publică din Oak Park

cotorul!) către utilizator, pe dimensiuni care sunt la nivelul categoriei de vârstă vizată, până la canapele, fotolii, perne și alte accesorii de mobilier – oferind confort, intimitate sau posibilitatea de a interacționa cu ceilalți.

- Echipamentele sunt puse la dispoziția tuturor categoriilor de vârstă și pot fi utilizate gratuit (în unele locuri se plătesc sume modice pentru consumabile) – de la calculatoare, televizoare, imprimante, scannere și copiatoare până la aparate foto sau cititoare de microfilme. Tastaturile de la calculatoarele pentru copii sunt multicolore, consolele de jocuri Wii oferă călătorii SF în lumea viitorului, alături de cei mai buni prieteni (e la început și acolo această ofertă) până la studiouri de înregistrare unde își pot crea și testa muzica pe care au compus-o. Toate acestea, da, există în bibliotecă.

- Programele și proiectele pentru copii pe care le-au prezentat bibliotecile vizitate au ca scop dezvoltarea personalității, a creativității, a imaginației copilului, cunoașterea și autodepășirea, lucrul în echipă, responsabilitatea față de tot ce-l înconjoară, dând astfel curs afirmării de sine într-o manieră personală.

Dacă în achiziția de documente și echipamente este vorba despre bani – pe care și noi îi avem într-o mai mică sau mai mare măsură, aparținându-ne orientarea spre cererea publicului – în realizarea programelor și proiectelor mai avem de învățat. Nu susțin ideea că noi nu am avea. Sunt destule programe și proiecte în bibliotecile românești care fac cîste bibliotecarilor români în competiția cu oricare alții din lume. Doar că aceste programe și proiecte din bibliotecile americane sunt constante, sunt cunoscute,

sunt realizate în urma analizei de nevoi a membrilor comunității și nu-și propun nici să culturalizeze poporul american, nici să le dea lecții de intelectualitate, nici să-i silească să citească literatură și critică literară, ci doar să ofere oricărui dintre ei posibilitatea să se regăsească într-un fel sau altul: prin lectură sau teatru, prin cursuri de IT sau limbi străine, prin ateliere de creație sau dezbateri, prin spectacole sau film, fiind ei înșiși povestitori sau de ajutor altor persoane cu nevoi. Oferta este atât de generoasă și aplicată pe solicitările oamenilor încât nu mai este nevoie să vă spun cât de des este evaluată, îmbunătățită, restructurată, tocmai în jurul elementului central al tuturor serviciilor de bibliotecă: OMUL – copilul, tânărul, adultul, vârstnicul.

Și mă întorc la copii și vă spun că în bibliotecile americane se citește. Foarte mult! 70 % din poporul american merge la bibliotecă – cu mic, cu mare. Copiii iubesc lectura, povestea, cititul – pentru că este ușor. Cărțile pentru copii de la 0 la 3 ani sunt realizate în așa fel încât să nu fie din hârtie (sau dintr-una de foarte bună calitate), să fie foarte colorate și cu idei simple, ușor de memorat și de redat. Pentru copii cu vârste între 4 și 7 ani, cărțile au povești cu text puțin și caractere foarte mari, sunt colorate și cartonate și reușesc să creeze modele de personaje pozitive ușor de urmat sau copiat. Pentru cei de 8 – 12 ani oferta se diversifică. Sunt promovate modelele pentru băieți și cele pentru fete, cu recomandări și explicații pentru ce se întâmplă în jurul lor și în viața lor. Benzile desenate și nuvelele sau romanele grafice sunt un mare succes în SUA și au prins la toate categoriile de public extrem de bine. Acestea sunt

colaje de narațiune cu desene grafice sau în acuarelă care urmăresc același fir epic. În programele bibliotecilor LECTURA pentru toate vârstele are loc central și s-a dezvoltat și o minunată idee de profesie (care la noi nici nu există și nu pentru că nu ar mai avea loc în nomenclatorul oficial): STORYTELLER – este o persoană, femeie sau bărbat care spune povești celorlalți. Cu accentuate talente actoricești aceștia spun în bibliotecă, la școală, la diverse evenimente sau pe stradă – POVEȘTI. Povești clasice sau contemporane scrise de alții sau trăite de ei – le spun însoțind textul cu zgomote, mișcări și costumații care să atragă, să incite și să vrăjească auditoriul.

Povestea este atât de bine pusă în valoare în toate bibliotecile și pe toate căile – auditiv, vizual și fizic. Poți să citești sau să asculți la bibliotecă povești spuse direct, înregistrate sau filmate încât este imposibil să nu te molipsească „microbul” lecturii. Pe unele site-uri de bibliotecă poți „citi” sau descărca povești înregistrate și spuse de diverse personalități ale comunității respective – scriitori, actori, oameni politici etc. Copiii vin în număr extrem de mare la bibliotecă atunci când au loc festivaluri ale poveștilor sau întâlniri cu scriitorii, sărbători ale cărții sau bibliotecii, devin prieteni ai bibliotecii tocmai pentru faptul că aceasta este personajul principal al vieții lor de zi cu zi.

Prin intermediul unei metode atractive și antrenante – digital storytelling – bibliotecile îi învață pe copii, tineri și adulți să-și spună altora poveștile lor de viață, să-și transforme propriile experiențe în modele educative pentru ceilalți semeni, să interacționeze cu ceilalți și să ia atitudine pentru a schimba în bine calitatea propriei vieți. Pentru că, de fapt, asta așteaptă orice muritor de rând – să faci ceva ce contează pentru el ACUM și care schimbă ACUM în bine, fie propria persoană, fie a celor care înseamnă ceva pentru ei.

Doar în luna iunie 2010 Biblioteca Publică din Champaign a avut 72 de programe pentru copii la care au participat 7.440 de copii și 1503 copii au utilizat computerul. Într-o singură lună!

Și se întâmplă destule, nu numai acolo, ci în toate bibliotecile americane: de la cluburi de lectură pentru copii cu vârsta cuprinsă între 6 luni și 12 ani (desigur pe grupe specifice de vârstă), discuții cu scriitorii, filme și jocuri, cluburi în care învață să facă prăjituri, să danseze, să doarmă în bibliotecă, să învețe limbi străine și să utilizeze computerul sau să realizeze povestiri digitale, până

Pliant de promovare a programelor de povești spuse de STORYTELLERI

la cluburi în care învață să-și facă arborele genealogic, să descopere arta, natura, sportul, în care învață să creeze de la poezii până la muzică și jocuri sau celebrează alte culturi pentru a descoperi oameni și locuri fascinante. Și multe din acestea sunt organizate ca evenimente de familie, în care sunt implicați și părinții. La Biblioteca Publică din Oak Park au program de petrecere în pijama pentru copii între 2 și 6 ani, concursuri de miss pentru fetițele mai mari, cluburi de jocuri în familie (șah, Monopoly, domino etc.), club de lego, desen, cluburi în care învață despre creșterea animalelor preferate – broaște, reptile, iepurași, pisici sau cățeluși. Toate bibliotecile își promovează extraordinar de bine toate aceste programe: de la afișe, pliante, semne de carte, programe lunare tipărite, mass-

media, site-uri, bloguri, newslettere până la Facebook, Twitter, YouToube și altele.

Trebuie să recunosc că, din punctul meu de vedere, nici nu contează cât de spațioase sunt bibliotecile, sau cât de dotate, cât de multe și diversificate servicii oferă, ce colecții impresionante au și care e cifra care reprezintă circulația documentelor (e vorba de milioane de documente pe an circulate!). Toate acestea nu ar fi posibile și nici atât de apreciate la nivel internațional dacă nu ar pune cineva în legătură toate aceste elemente, dacă nu le-ar conecta la lumea înconjurătoare și dacă nu ar scoate în evidență comorile existente. Acest cineva este BIBLIOTECARUL – omul fără de care nimic nu ar fi posibil, fără de care nimic nu s-ar însufleți și fără de care nu ar prinde aripi. Pentru că dacă până acum

v-am descris PARADISUL trebuie să vă fac cunoștință și cu cel care îi dă viață, cu cel care reușește să aducă oameni în paradis pentru că le împlinește așteptările și le împlinește visele – și da, e vorba desigur, de BIBLIOTECAR.

În bibliotecile americane se numesc bibliotecari cei care au studii făcute la Facultatea de Biblioteconomie și Știința Informării, un master sau doctorat în domeniu. Și sunt mulți care au ales această profesie și pe care o iubesc și i se dăruiesc cu toată ființa – pentru că au ALES să fie BIBLIOTECARI! Lucrează de luni până duminică (și-au adaptat programul de lucru în funcție de timpul liber al publicului) de dimineață până la 9 seara (cu mici diferențe între biblioteci). TREBUIE să-și studieze și cunoască comunitatea, categoria de public pentru care lucrează, colecția și piața editorială, să aibă cunoștințe de utilizare avansată a computerului, internetului și programelor de bibliotecă, să știe limbi străine și să învețe continuu pentru a fi cu un pas înaintea cerințelor utilizatorilor. Să scrie proiecte pentru a obține finanțări din exterior, să creeze programe pentru diversele categorii de public, să găsească partenerii capabili să-i ajute în aceste programe și proiecte, să găsească în comunitate resurse (prin strângere de fonduri, sponsorizări, donații) pe care le întorc înapoi oamenilor din comunitate prin servicii necesare și de calitate.

Ei bine, sper că am reușit să vă conving că PARADISUL este locul numit BIBLIOTECĂ! Pentru că în bibliotecă oricine poate găsi „drumul” spre cunoaștere, aventură, distracție și poate descoperi care îi sunt limitele, e locul în care și copilăria are un cuvânt greu de spus. Este spațiul în care formarea ca personalitate și inteligență începe din copilărie și creează propriul paradis al vieții pe pământ.

Plecăciune adâncă, domnule Borges, pentru asocierea BIBLIOTECII cu PARADISUL și, fără supărare domnule Pruteanu, cred că ai pierdut pariul!

Margareta Tătăruș
Coordonator Secția pentru Copii,
Biblioteca Județeană
„Duiliu Zamfirescu” Vrancea

Camera lui Megan de la Secția pentru copii a Bibliotecii Publice din Urbana

Biblioteca în spațiul virtual - o lecție americană învățată

Nu poți să spui că ai cunoscut bibliotecile americane dacă nu ai cunoscut și experiența prezenței în spațiul virtual a acestora.

Într-o națiune care a dat personalități emblematică în ceea ce numim astăzi Tehnologia Informării și Comunicațiilor, care se laudă cu firme gigant în domeniul calculatoarelor și care a creat practic Internetul, așteptările mele, în ceea ce privește impactul noilor tehnologii asupra bibliotecilor, au fost pe măsură.

Și am văzut, peste tot, biblioteci în care cărțile se intersectau firesc cu monitoarele calculatoarelor, am văzut biblioteci universitare în care studenții mânuiau, obișnuieți, scannere și copiatoare sau puteau împrumuta aparatură (de la laptopuri până la camere video), am văzut campusuri universitare în care, datorită beneficiilor wireless-ului, erai conectat și în legătura permanentă cu ceea ce te interesa.

Două aspecte mi-au reținut atenția în mod deosebit, aspecte pe care le aduc în discuție sub denumirea generică:

- Biblioteca Vie (biblioteca și rețelele de socializare);
- Biblioteca Mobilă (biblioteca accesibilă de pe dispozitive mobile).

Biblioteca Vie

Realitatea ultimilor ani ne-a demonstrat faptul că actul comunicării maselor prin rețelele de socializare existente în Internet se manifestă cu putere și are consecințe vizibile. Generic vorbind valoarea unei rețele sociale constă nu neapărat în conținutul realizat (care are amprenta grupului care l-a creat) ci în extraordinara capacitate de replicare și multiplicare, de-a lungul web-ului, a informației electronice, a relațiilor umane și a legăturilor bazate pe încredere. Pentru biblioteci acest aspect este deosebit de important și constituie o mare oportunitate de a atrage noi utilizatori și de a-i fideliza pe cei existenți concomitent cu posibilitatea de a se prezenta și a-și face publicitate.

Cele mai cunoscute și implicit cele care atrag atenția noastră sunt rețelele create în jurul aplicațiilor Facebook, Twitter, LinkedIn, Youtube și Flickr. Bibliotecile americane au sesizat de mult șansa oferită și au folosit-o în consecință. Așa cum se poate vedea și în diverse rapoarte ALA (un

exemplu îl găsiți aici: <http://www.ala.org/ala/newspresscenter/mediapresscenter/americaslibraries/socialnetworking.cfm>) bibliotecile americane folosesc prezența lor în aceste rețele sociale în principal pentru :

- promovarea serviciilor bibliotecii;
- publicitate pentru programe/activități/servicii adresate unor grupuri țintă specifice;
- oferirea rapidă de informații proaspete către public;
- atragerea de noi utilizatori;
- oferirea de informații către mass-media;
- susținerea unor grupuri de discuții pe marginea cărții și lecturii.

Am avut posibilitatea de a participa la câteva expuneri, în cadrul Conferinței Bibliotecarilor din Texas (vezi și <http://www.txla.org/conference-handouts>). Sfaturile bibliotecarilor americani, adresate bibliotecilor care vor să-și facă simțită prezența în mijlocul acestor rețele sociale, ar fi pe scurt următoarele:

- pregătește și planifică (alegeți acele instrumente social media care se potrivesc cel mai bine scopului propus și unde grupul țintă ales este cel mai activ; pregătiți resursele umane necesare și planificați-vă resursele materiale necesare;
- publică și postează regulat pentru că toată lumea se așteaptă la informații proaspete, furnizate în timp optim, precum și la un conținut de calitate.
- participă și fii permanent implicat pentru că esența social media este conversația. Fiți autentici și personali, pentru că nimeni nu dorește să discute cu o siglă sau cu imaginea unei clădiri dar nu uitați că ceea ce ați publicat sau comentat poate rămâne „veșnic” postat.

Biblioteca Mobilă

Web-ul pentru dispozitive mobile (Mobile Web) reprezintă, în esență, accesarea spațiului World Wide Web prin intermediul dispozitivelor mobile, de la simple telefoane celulare până la dispozitive din categoria tabletelor PC sau a smartphone-urilor.

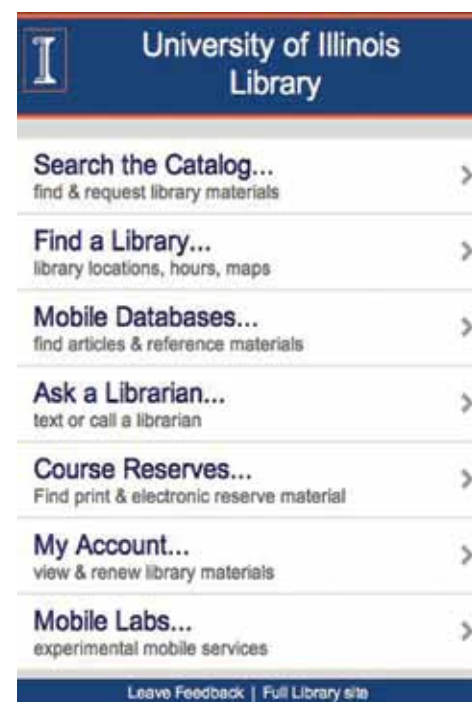
Proiectate inițial pentru a oferi capacități de gestionare și organizare a contactelor, acest tip de dispozitive

a căpătat, în timp, funcționalități noi precum capacitatea de conectare în spațiul web.

Un material interesant, realizat de American Library Association pe acest subiect poate fi găsit la <http://www.alatechsource.org/library-technology-reports/gadgets-and-gizmos-personal-electronics-and-the-library>.

Site-urile web dezvoltate special pentru aceste dispozitive sunt versiuni reduse ale site-urilor echivalente, dezvoltate pentru calculatoare de tip desktop sau laptop-uri, cu un număr redus de meniuri pentru a oferi un acces rapid la conținut. Site-urile web care nu au dezvoltate versiuni pentru dispozitive mobile, pot fi accesate de pe acestea, dar efectul obținut se concretizează într-o vizualizare precară, cu limitări sau suprapuneri de meniuri, link-uri, pop-up-uri sau imagini.

Primul astfel de site pe care l-am văzut a fost cel al Universității din Illinois. Accesată de pe un smartphone, biblioteca Universității din Illinois te întâmpină cu următorul ecran:

Site-ul bibliotecii Universității Illinois, accesat de pe un smartphone

Ecrane de întâmpinare ale site-ului m.bjarges.ro.

Ecran cu afișare tip simbol (stânga) și ecran cu afișare text (dreapta)

Deoarece subiectul mi s-a părut deosebit de interesant, ulterior, am analizat structura mai multor astfel de site-uri și am constatat că principalele informații incluse într-un site de bibliotecă pentru dispozitive mobile (vezi și <http://musingsaboutlibrarianship.blogspot.com/2010/04/comparison-of-40-mobile-library-sites.html>) sunt:

- catalog online și servicii de împrumut adiacente;
- informații despre programul de lucru;
- direcționare către bibliotecă (hartă);
- modalități de contactare a bibliotecii prin intermediul a mai multor tipuri de canale de comunicare (chat/SMS/telefon/email);
- link-uri către baze de date disponibile în versiune "mobilă";
- legături către instrumente de comunicare media în rețele sociale și

partajare de conținut, de tipul Facebook/ Twitter/Flickr/YouTube;

- harta bibliotecii (harta departamentelor și serviciilor și dispunerea fizică, în clădire, a acestora);
- verificări ale disponibilității de acces la calculatoare;
- vizualizări online, prin cameră web, a aglomerării/lipsei de aglomerare din bibliotecă;
- anunțuri ale evenimentelor desfășurate în bibliotecă;
- acces la conținut pentru download.

Având în vedere cele expuse mai sus, am construit un astfel de site pentru Biblioteca Județeană Argeș, site dedicat accesării de pe dispozitive mobile.

Atunci când utilizatorul tastează www.bjarges.ro prin intermediul unui browser al unui dispozitiv mobil, site-ul

activează automat varianta de mobil și o transmite către solicitant.

Ecranele de întâmpinare al site-ului m.bjarges.ro sunt cele prezentate în continuare:

Versiunea pentru dispozitive mobile a site-ului Bibliotecii Județene Argeș a fost gândită cu un design minimalist, numai un anumit număr de pagini fiind disponibile:

Noutăți (știri și anunțuri de ultimă oră),

Cărți noi (cărți și publicații achiziționate recent),

Orar (programul de lucru cu publicul al bibliotecii),

Evenimente (activități/ ore de informare/ cursuri pentru grupuri țintă diverse, lansări de carte, expoziții și vernisaje pentru publicul larg),

Întrebă (locul unde poți adresa întrebări personalului de specialitate al bibliotecii),

Contact (datele de contact, atât cele ale adreselor fizice cât și virtuale, precum și adresele de contact din rețelele de socializare – Facebook, Twitter sau posibilitatea de acces a Flickr sau RSS-urilor).

Redau, în imaginile de mai jos, câteva capturi de ecran ale meniurilor disponibile în cadrul acestui site.

Concluzii

Deși este o direcție nouă în domeniul construcției de site-uri web, apărută recent ca o nișă dar și o oportunitate, realizarea de site-uri dedicate accesării de pe dispozitive mobile reprezintă o posibilitate modernă de a fi în contact permanent cu utilizatorii bibliotecii, de a atrage noi utilizatori, mai ales dintre cei caracterizați ca fiind foarte activi și mobili.

Proiectarea și realizarea versiunii pentru dispozitive mobile a site-ului Bibliotecii Județene Argeș a fost realizată ținând cont de recomandările în domeniu.

Privind ca noutate absolută, la nivelul sistemului de biblioteci publice românești, realizarea acestui site constituie o evoluție firească a prezenței on-line a Bibliotecii Județene Argeș în scopul menținerii pe o piață extrem de competitivă.

Mihaela Voinicu
Biblioteca Județeană
"Dinicu Golescu" Argeș

Ecran de informare
Evenimente-detalii

Ecran de prezentare a celor
mai noi cărți disponibile

Ecran ce afișează datele de
contact (fizice și virtuale)

Capturi de ecran din paginile site-ului m.bjarges.ro

■ Estimarea nevoilor comunității pentru dezvoltarea serviciilor de bibliotecă

Una din temele principale, abordate în cadrul **Programului Lideri și Inovatori al Centrului Mortenson**, este reprezentată de **evaluarea nevoilor comunității**. Scopul pentru care se procedează la evaluarea nevoilor comunității îl reprezintă proiectarea serviciilor de bibliotecă care rezolvă aceste nevoi. De altfel, prezența acestui subiect în cadrul acestui program a reieșit din analiza nevoilor de formare și putem spune astfel că el a fost solicitat de către bibliotecarii români, cursanți ai acestui Program. Designerii și organizatorii programului l-au inclus ca obiectiv al programului: „implementarea strategiilor pentru evaluarea nevoilor comunității și pentru dezvoltarea de noi servicii pe baza rezultatelor evaluării”.

Rebecca Teasdale, Director Adjunct de Servicii și Programe publice de la Biblioteca Publică **Oak Park** (suburbie a orașului Chicago), ne-a fost gazdă atât în sala de curs, cât și în biblioteca în care lucrează. Rebecca este bibliotecară de 14 ani și este specializată în domeniul evaluării nevoilor comunității.

Acest modul a reunit sesiunile de teorie, cu cele de observare pe teren, în cadrul vizitelor la biblioteci, analiza celor observate, a studiilor de caz privitoare prin prisma proiectării serviciilor pentru a rezolva nevoile anumitor segmente din comunitate.

Pentru ca membrii comunității să simtă că biblioteca publică din comunitatea lor îi sprijină, bibliotecarii trebuie să treacă prin următoarele etape, ca părți ale unui proces circular de rezolvare a nevoilor:

- **colectarea informațiilor despre nevoile comunității servite;**
- **proiectarea serviciilor pentru a rezolva aceste nevoi;**
- **testarea noilor servicii și evaluarea.**

În cadrul **primei etape de colectare a informațiilor** bibliotecarii au în vedere: profilul comunității, identificarea partenerilor posibili ai bibliotecii și interviuri cu cei mai importanți parteneri.

Profilul comunității conține date demografice: dimensiunea populației, educație, vârstă, venit, etnie, limbi vorbite și caracteristici ale populației precum: abilitățile tehnice, deținerea de aparate mobile, date despre infrastructura de transport, locuințe, acces la internet,

Aspect din timpul cursului de Evaluarea nevoilor desfășurat în cadrul Programului Lideri și Inovatori

o descriere a comunității pentru un nou-venit sau turist, principalele inițiative comunitare aflate în desfășurare, precum și preocupările sau interesele prioritare din comunitatea analizată. Acest profil se poate completa folosind atât date statistice și înregistrări, informații de la colegi, prieteni, familie, precum și experiența proprie. În urma completării acestui profil, bibliotecarii pot observa cine locuiește în comunitate și care sunt principalele probleme și preocupări ale membrilor acesteia. Parcurgerea acestor pași ajută procesul de identificare a nevoilor comunității, din care unele pot fi rezolvate de către biblioteci. Studiul de caz al localității Oak Park (aproximativ 52.000 locuitori) a relevat următoarea observație privind nevoile: una din problemele reieșite după completarea și analiza profilului comunității este reprezentată de decalajul privind șansele de reușită ale elevilor privind accesul în licee sau facultăți. Cauza se datorează veniturilor scăzute ale părinților din această comunitate. Ideile de rezolvare a acestei nevoi, prin intermediul serviciilor furnizate de către biblioteca publică au fost: serviciu de meditații la teme și cursuri de tehnologie.

Tot în cadrul etapei de culegere a informațiilor, s-a constatat că trebuie

acordată o atenție deosebită partenerilor potențiali ai bibliotecii și transformării acestora în parteneri activi. Interviurile cu aceștia sunt o adevărată artă. Ele se realizează pentru a afla mai multe informații de la parteneri, care sunt mai aproape de anumite segmente din populație, despre nevoile comunității sau pentru a aduce la un loc biblioteca și segmentul de comunitate care nu vine la bibliotecă. Aceștia pot fi deschizători de uși către comunitate sau către alți parteneri. Înainte de a ajunge la interviul propriu-zis, trebuie identificat mai întâi segmentul din comunitate către care se îndreaptă biblioteca, apoi, în funcție de domeniul în care își desfășoară activitatea membrii comunității respective se vor selecta partenerii cei mai potriviți și ce anume dorește bibliotecarul să afle de la acești parteneri. Câteva exemple de parteneri posibili ar fi: instituțiile precum școlile și spitalele, întreprinzătorii și organizațiile lor, organizațiile nonguvernamentale cum ar fi agențiile de asistență socială și fundațiile, cluburile sau grupuri ale membrilor comunității, organizațiile media etc. E de preferat ca acest interviu să se realizeze la locul de muncă al partenerului, deoarece acest lucru reprezintă o experiență suplimentară și constituie un alt mod de a obține informații

despre spații, echipamente, activități, personal, vizitatori etc. Interviul trebuie pregătit dinainte. Trebuie să existe o listă de întrebări deschise care să dirijeze discuția către cei serviți de partener. Este foarte important ca bibliotecarul să-l determine pe partener să vorbească cât mai mult despre interesul pe care îl are și despre membrii comunității pe care îi servește sau are în vedere să-i servească. În acest moment al interviului, nu este indicat ca bibliotecarul să pună întrebări referitoare la bibliotecă, însă următoarea discuție între bibliotecar și partener poate avea loc la biblioteca publică.

A doua etapă în evaluarea nevoilor este reprezentată de **dezvoltarea noilor servicii și rezonanța la servicii**. Se au în vedere: comunitatea vizată, publicul țintă ce trebuie servit, care sunt programele și serviciile ce pot fi oferite acestui public, ce resurse sunt necesare pentru a dezvolta aceste servicii. Astfel, se iau în considerare abilitățile și cunoștințele ce trebuie dezvoltate în rândul personalului, spațiile și ambientul bibliotecii, colecțiile care trebuie adaptate în conformitate cu publicul țintă, dar și așezarea și expunerea colecțiilor în funcție de alte criterii decât cele sistematice. Unele dintre programe și servicii se pot realiza cu resurse existente, altele necesită și resurse suplimentare minime, dar acolo unde există necesitatea unor resurse suplimentare majore, se creează o strategie pentru a se realiza aceste servicii în anul sau anii următori.

În imaginea de mai jos este prezentat un program în desfășurare ce rezolvă nevoia de dezvoltare a limbajului, comunicării și creativității la copii.

Redau în continuare un alt exemplu, preluat din lucrarea Sandrei Nelson, **Planificarea strategică pentru obținerea de rezultate**, publicată de American Library Association, în 2008, privitor la rezonanța pentru serviciile bibliotecii.

Nevoia identificată este cea de luare a deciziilor în cunoștință de cauză: sănătate, avere și alte alegeri pentru viață. Cetățenii vor avea la dispoziție resursele de care au nevoie pentru a identifica și analiza riscurile, beneficiile și alternativele înainte de a lua decizii care le vor afecta viața.

Sugestii de public-uri țintă:

- bătrânii;
- adulții;
- adolescenții.

Servicii și programe tipice:

- Crearea și întreținerea paginilor de internet care oferă informații pe teme cum ar fi sănătatea sau finanțele și care

Biblioteca regională Timberland, Statul Washington

ajută în luarea de decizii care afectează viața

- Crearea prezentărilor cu resurse informaționale ce ar putea fi folosite în luarea deciziilor;

- Prezentarea unei serii de programe pe teme de interes pentru oamenii care iau decizii care afectează viața;

- Expunerea de prezentări în fața organizațiilor din comunitate despre resursele bibliotecii care îi ajută pe oameni să ia decizii în cunoștință de cauză.

Cunoștințele și abilitățile personalului:

- Personalul să fie bine informat în ceea ce privește resursele tipărite și electronice;

- Personalul să poată planifica și prezenta programe ce tratează diverse teme legate de alegerile care afectează viața;

- Personalul să poată planifica și face prezentări în fața grupurilor din comunitate;

- Personalul să poată planifica și realiza prezentări de resurse/expuneri.

Colecții

- Diete;

- Boli;

- Droguri și tratamente pentru alcoolism;

- Sport

- Sănătate și fitness;

- Probleme legate de îngrijirea sănătății;

- Ghiduri despre căsătorie/divorț;

- Probleme legate de sănătatea psihică;

- Management financiar;
- Finanțele personale;
- Sarcina și îngrijirea copilului;
- Pensionarea;
- Sexualitatea.

Cea de-a **treia etapă**, după o perioadă de șase luni de la punerea în practică a serviciului, este cea de **evaluare a serviciului**, pentru a se putea vedea care este randamentul acestuia (cât de mult folosește serviciul și dacă are un nivel înalt sau scăzut de utilizare, care este părerea utilizatorilor și a partenerilor etc.). Evaluarea serviciului se face folosindu-se mai multe criterii. Între acestea merită menționate: măsurarea utilizării serviciului, feedback-ul primit de la utilizatori și parteneri, precum și efectele pozitive ale rezolvării nevoilor constatate. Instrumentele utilizate adesea cuprind: analiza datelor statistice, chestionare și sondaje de opinie. În funcție de rezultatele obținute se va trece la **îmbunătățirea respectivului serviciu** pentru a răspunde mai bine nevoilor comunității servite.

Numai evaluând nevoile comunității, bibliotecarii vor putea oferi serviciile de bibliotecă pe care utilizatorii se vor bucura să le folosească, astfel încât bibliotecile să fie mai căutate, iar bibliotecarii să fie mai apreciați!

Titina-Maricica Dediu
Bibliotecar,
Biblioteca Județeană
„V.A. Urechia” Galați

American Library Association

Cea mai mare asociație de bibliotecari, biblioteci și asociații de biblioteci din lume (cca 62.000 de membri; 240 salariați numai în sediul central din Chicago) este o „asociație-umbrelă”, constituită din: biblioteci publice, universitare, școlare, biblioteci specializate, asociațiile de profil ale statelor componente ale SUA, asociații pe profiluri de activități (ex. Asociația bibliotecarilor de referințe), companii care lucrează sau intenționează să lucreze cu bibliotecile, persoane fizice ș.a.

Scurt istoric

Prima încercare de constituire a unei organizații profesionale a bibliotecarilor americani a avut loc în 1853, în New York City, în cadrul unei conferințe cu 80 de participanți. Charles Jewett (Smithsonian Institution) a fost ales președinte, Seth Grant Hastings (New York Mercantile Library) - secretar și s-a constituit un comitet care să organizeze o a doua întâlnire, în 1854. Această preconizată întâlnire nu a avut, însă, loc.

După aproape două decenii, ideea a fost readusă în actualitate de un apel semnat de Melvil Dewey, Justin Winsor, Cutter CA, Samuel S. Green, James L. Whitney, Fred B. Perkins, și Thomas W. Bicknell. Apelul era către bibliotecarii americani, chemați să formeze o asociație profesională.

În timpul Expoziției Centenare din Philadelphia din 1876 (100 de ani de la Declarația de Independență¹), în prezența a 103 bibliotecari - 90 bărbați și 13 femei - s-a realizat o convocare concretă, pentru o „Convenție a Bibliotecarilor”, care va avea loc în 4-6 octombrie, la Historical Society din Pennsylvania. La sfârșitul reuniunii - consemna Holley Ed în eseu "ALA la

Poster creat de ALA

¹ Declarația de independență a Statelor Unite ale Americii (în engleză, conform originalului, [The [Declaration of Independence](#)] este un document prin care cele treisprezece colonii (în engleză, [the [Thirteen Colonies](#)] ale [Marii Britanii](#) din [America de Nord](#) s-au declarat independente de Regatul Unit al Marii Britanii explicând totodată clar motivul pentru care au făcut-o.

Documentul a fost ratificat de [Congresul Continental](#) în ziua de [4 iulie 1776](#). Originalul semnat [olograf](#) de delegații Congresului se găsește expus permanent în clădirea Arhivelor Naționale ([National Archives](#)) din capitala Statelor Unite, [Washington, D.C.](#)

100", s-a constituit un registru cu toți cei care doreau să devină membri ai noului organism și s-a stabilit ca data de 6 octombrie 1876 să fie considerată ziua nașterii ALA.

De la acele vremuri de început și până în zilele noastre, ALA a crescut și s-a dezvoltat continuu, iar aceasta nu doar ca număr de biblioteci și bibliotecari

care alcătuiesc Asociația, cât mai ales ca roluri pe care aceasta și le-a asumat și au fost recunoscute de Guvernul și autoritățile americane. Succesul ALA, multiplele prerogative pe care ea le-a dobândit și faptul că a devenit o organizație atât de puternică și de influentă constituie cea mai palpabilă dovadă că bibliotecarii pot impune autorităților și societății, în general,

prezentul și mai ales viitorul profesiei lor. Că bibliotecarii își pot stabili ei înșiși strategiile de dezvoltare a serviciilor de bibliotecă, de permanentă adaptare la nevoile comunităților, de organizare, acreditare ș.a.m.d. a învățământului de specialitate, de contracarare a oricăror acțiuni ale autorităților (și ale oricui altcineva), împotriva bibliotecilor și bibliotecarilor.

Pentru că, în loc să repovestesc, mi se par mai edificatoare cele notate „la cald” în 1 aprilie 2011, când am vizitat sediul central al ALA din Chicago, 40 E. Huron, redau integral notițele publicate în jurnalul dedicat experienței americane a „Grupului Mortenson” constituit din bibliotecari români (<http://americabibliotecaruluinecenusiu.blogspot.com/2011/04/ziua-14-upshot-ala-si-chicago-library.html>):

(...)

Vizită la American Library Association (ALA), în locul din care răsare soarele pentru bibliotecile americane (formularea poate părea o exagerare doar necunoscătorilor).

Directorul pentru Relații Internaționale Michael Dowling ne prezintă ALA și ne răspunde la întrebări; sinteză a celor aflate/discutate:

- Birou central al ALA e aici, în Chicago. Asociația are peste 62.000 de membri;

- O asociație în care persoanele fizice pot deveni membri; la fel și companiile care vor să lucreze cu bibliotecile; asociațiile de profil ale diferitelor state pot, de asemenea, deveni membri;

- În Chicago, ALA are 240 de persoane salariate; biroul din DC (Districtul Columbia) este cel care se axează pe Relații internaționale, Biroul din Connecticut fiind dedicat în special pregătirii profesionale a bibliotecarilor și acreditărilor;

- ALA este o organizație foarte mare, o afacere mare, care luptă pentru interesele bibliotecilor;

- Asociația Bibliotecilor Publice Americane este parte din ALA;

- Există Birou care apără libertatea intelectuală, dreptul la exprimare, lucrează pentru a se asigura că există acces egal la informație, la cunoaștere, la cărți etc.

- Mai au un Birou de statistică și cercetare (este nevoie să convingă);

- Există și un Birou de comunicare cu exteriorul, practicile bune sunt

The Centennial Exhibition, Philadelphia, 1876

promovate, iar informațiile eventuale de denigrare a bibliotecilor sunt corectate și primesc replică fermă;

- Peggy Barber, evaluatorul nostru din primele zile când am ajuns în SUA, a fost șefa acestui birou, iar celor cu care a lucrat aici, în sediul central al ALA, le e dor de ea (Peggy Barber a venit în sala în care discutăm);

- Unul dintre subiectele de interes este diversitatea; există și pentru aceasta un birou, destinat mai ales nou-veniților în ALA;

- Un exemplu de implicare este bursa pentru studenți, care sunt sprijiniți inclusiv material pentru programe de master;

- O activitate constă în aceea că membrii ALA merg în Mexic și Guatemala și aduc cărți pentru

comunitățile mexicane și guatemaleze constituite în SUA;

- Există Birou de acreditare (ALA acreditează școlile de biblioteconomie din SUA și Canada);

- O altă prioritate este dezvoltarea profesională continuă, mai ales prin conferințe și workshop-uri;

- În Texas, ni se spune, o să vedem o conferință mare, cu cca 7.000 de participanți;

- Conferința cea mai mare, din vară, are 20-25.000 de participanți; este uriașă, iar pentru organizare au nevoie de un birou special;

- Te inspiră mult să vezi atâția bibliotecari interesați să participe la conferințe;

- ALA face tot mai multe programe online, deschise bibliotecarilor internaționali;

Grupul Mortenson de bibliotecari români, în sediul ALA din Chicago, împreună cu Michael Dowling, directorul pentru Relații Internaționale

- Există o secțiune (în pagina electronică a ALA) dedicată învățării on-line;

- Implicare în producția de cărți și materiale promoționale;

- 40-50 titluri/an produse de ALA;

- Au și diferite periodice, în care prezintă recenzii ale cărților care apar;

- Prezentările care sunt făcute aici, la Chicago, sunt axate pe biblioteci publice;

- Grupul ALA din Connecticut face prezentări pentru biblioteci mai variate;

- Aceste servicii sunt plătite de membrii ALA pentru a se dezvolta și a-și utiliza în mod eficient resursele;

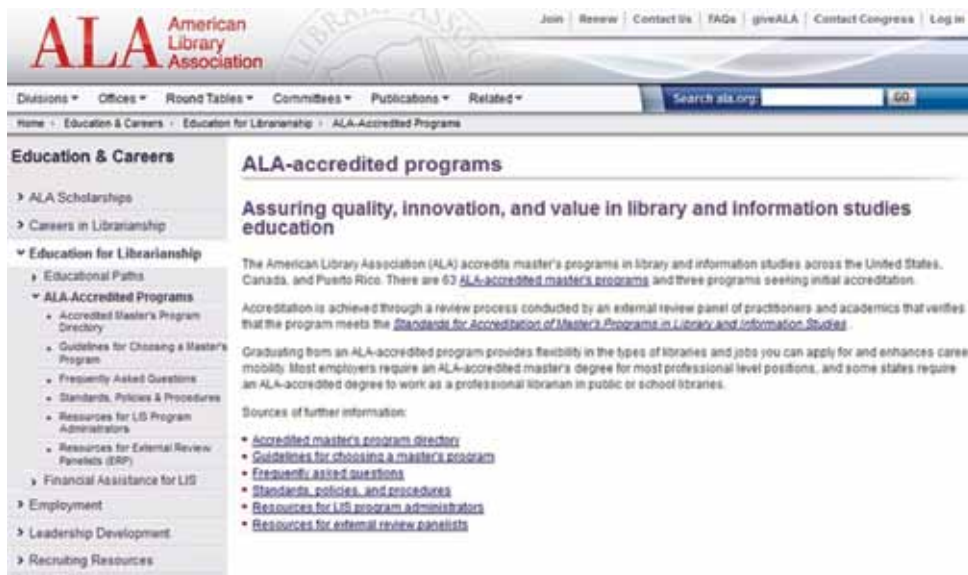
- Din "imperiu" editorial pe care ALA îl are, ni se dă un exemplu de producție grafică;

- Nu este rentabil ca bibliotecile publice să-și creeze individual astfel de materiale (pliante, postere pentru a încuraja lectura etc.);

- Peggy Barber intervine în discuție: primul „invitat” pe posterele afișate în biblioteci a fost Mickey Mouse, urmat de alte personaje dragi copiilor; apoi, bibliotecarii și-au făcut curaj să invite și celebrități și au aflat, astfel, că nimeni nu poate spune nu ideii de a promova biblioteca și a o dezvolta prin toate mijloacele;

- În promovare se vine de regulă cu concepte și metode noi, însă ideea cu celebritățile a rămas din anii '80 și e foarte bine că e așa;

- Cu ajutorul CD-urilor care cară informația electronică pentru afișe, postere etc., „fundalul” poate fi folosit cu același succes în mai multe biblioteci;

Pagina electronică a ALA – secțiunea referitoare la acreditarea programelor de învățământ

- Un proiect început în 2000 încearcă să convingă că bibliotecile au valoare în societate; acesta a devenit, prin IFLA, un proiect internațional, iar datorită unui student român, proiectul are și variantă în română (dacă înțeleg bine, este implicată Asociația Bibliotecarilor Școlari din România);

- Câteva țări folosesc cu succes programul, de pildă Bulgaria;

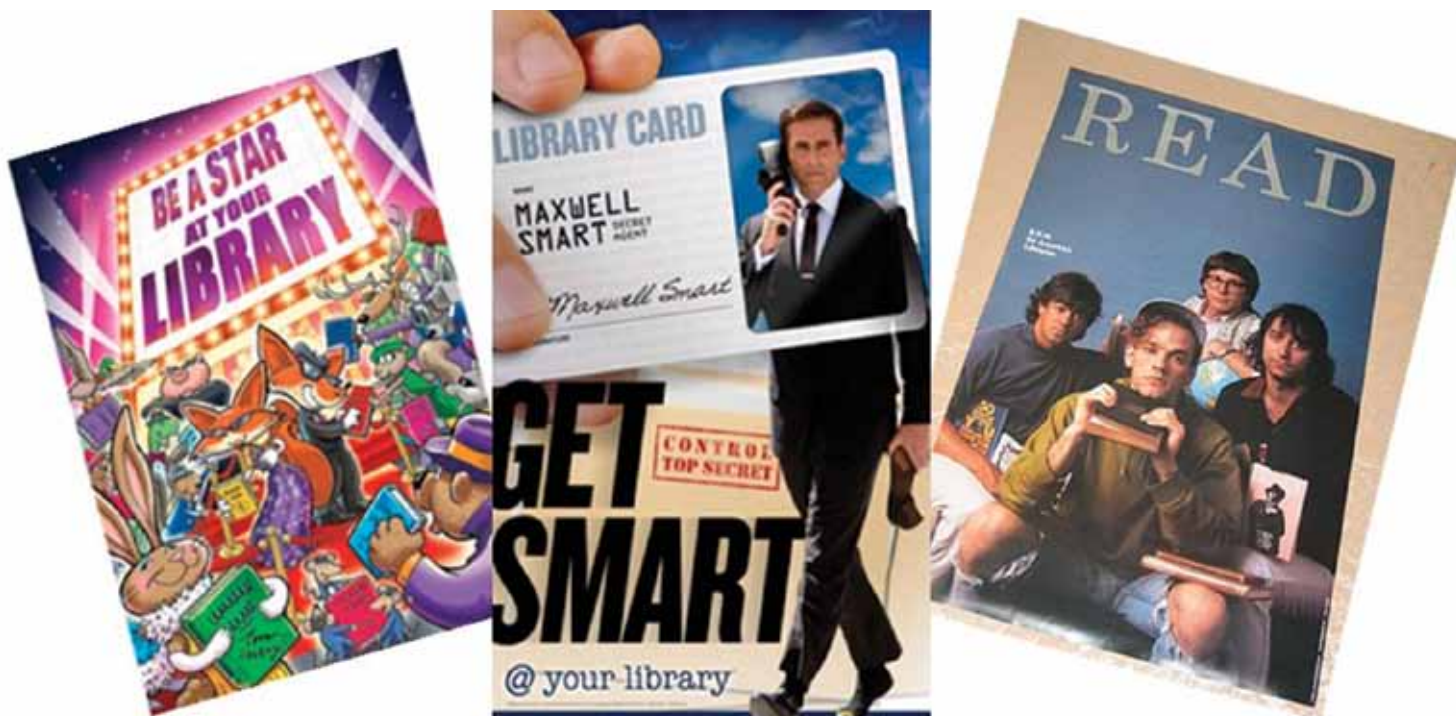
- „Biroul de drepturi și permisiuni” al ALA este cel care reglementează chestiunile ce țin de drepturi de autor (în cazul traducerilor de materiale de pe site-ul ALA);

Linda Bostrom, manager pe Dezvoltare profesională în cadrul ALA:

- ALA este cea mai veche organizație din lume care s-a ocupat de dezvoltarea profesională a bibliotecarilor;

- Și în SUA bibliotecile diferă, de la mici la foarte mari; există biblioteci mici, în care un bibliotecar face totul; există biblioteci fără bibliotecar (salariat cu studii de specialitate);

- Biblioteca din New York este cea mai mare; marimea unei biblioteci se judecă în SUA în funcție de populație și de volumul de împrumut (u.b. circulate);

Postere ALA

Umbrela promoțională care îndeamnă la lectură

- Linda nu știe care este cea mai mică bibliotecă din SUA; spune că, probabil, este una rurală, cu câteva mii de cărți, care deservește câteva sute de oameni;

- 99% din bibliotecile din SUA au acces la Internet;

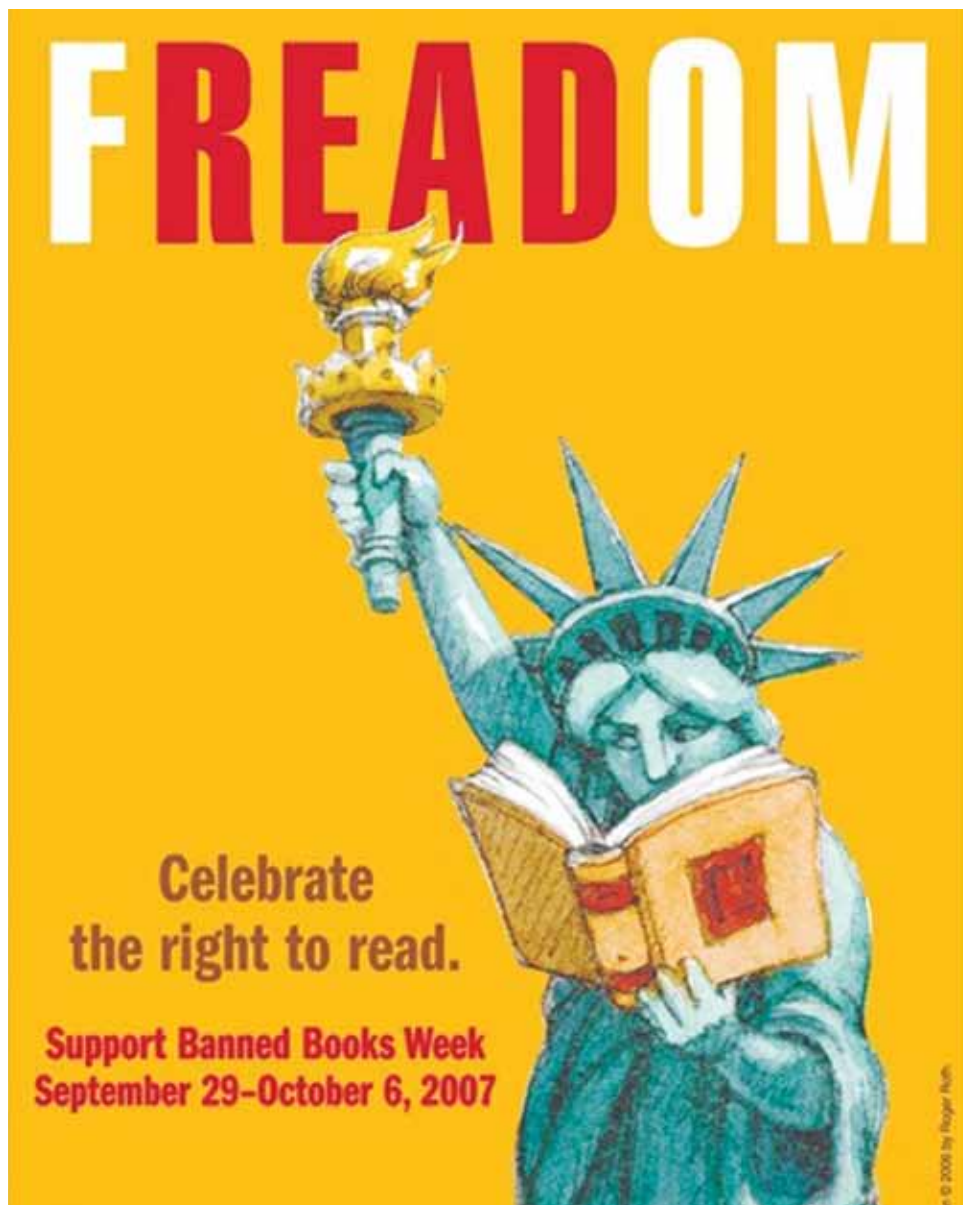
- Fundația Bill & Melinda Gates a dotat bibliotecile americane cu computere în anul 1990;

- Asociația Bibliotecilor Publice din SUA a produs un manual (ne este oferit) care îi învață pe bibliotecari cum să dezvolte bibliotecile;

- Taxa pentru a fi membru ALA este 130 USD/an;

- Pentru membrii ALA, taxa de participare la Conferințele asociației este de 200\$/persoană (am încheiat citatul);

Din cele de mai sus, trebuie să revin asupra unui aspect deosebit de important: pe lângă că se constituie și într-o mare afacere, o mare industrie - <http://www.alastore.ala.org/>, cu implicare îndeosebi în producția editorială

Diverse postere ALA

Poster al Campaniei @ your library, cu enunț și în limba română: @ bibliotecii tale

Michael Dowling, Director of the International Relations Office and Chapter Relations Office (ALA)

de u.b. (40-50 titluri/ an, cum spuneam) și cantități incommensurabile de materiale promoționale care-i cheamă pe oameni spre lectură, spre biblioteci și universități, ALA militează pentru a se asigura că există acces egal la informație, la cărți, la cunoaștere, în general, toate acestea în strânsă corelație cu libertatea de exprimare.

După părerea și constatările mele, în succesul și forța ALA au contat decisiv astfel de bune „obiceiuri”, frumos pliate pe principiile și idealurile „Părinților fondatori” ai SUA, respectate cu religiozitate, parcă, de această mare națiune.

Valentin Smedescu
Șef Serviciu
Biblioteca Județeană
„Antim Ivireanul” Vâlcea

■ Ne dorim să fim FISH! în România?

În cadrul cursurilor organizate de Centrul Mortenson prin programul **Lideri și Inovatori în biblioteci** am avut ocazia să cunoaștem o abordare cu totul diferită în ceea ce privește serviciile cu clienții/utilizatorii noștri. A fost vorba de o prezentare susținută de Jan Ison, director executiv la unul din consorțiile biblioteconomice americane și anume, Lincoln Trail Libraries System.

Ce este Filosofia FISH?

Este vorba de un set de instrumente practice simple care ne ajută să creăm cultura organizațională pe care ne-o dorim dintotdeauna la un loc de muncă. Reprezintă un mod de a construi relații mai puternice care ne pregătesc să facem față mai eficient provocărilor.

Filosofia FISH! îndeplinește cele mai elementare nevoi ale persoanelor care, la rândul lor, îndeplinesc nevoile organizației – echipe mai încheiate, o comunicare mai bună, servicii extraordinare și un nivel mai înalt de retenție.

S-a inventat și aplicat prima oară de către patronul unui magazin din piața de pește din Seattle, **Pike Place Fish Market**, care dorea să-și crească vânzările, evitând campaniile costisitoare și greoaie oferite de firmele americane specializate și scumpe de comunicare. A dezvoltat o metodă simplă, eficientă în egală măsură și pentru clienți și pentru angajați, care de atunci aduce beneficii continue, faimă și un exemplu de bune practici pentru orice domeniu în care se lucrează cu publicul.

John Christensen a studiat această metodă originală de management al locului de muncă și a publicat cărți și mici seriale video care nu fac decât să ilustreze ce este, cum funcționează și modul de implementare în diverse domenii. De atunci Filosofia FISH! a devenit din ce în ce mai cunoscută și mai aplicată.

Principiile FISH!

1. **Joacă-te (Play)** - redescoperind ludicul, redevenind copii, comunicăm mai ușor, mai natural, devenim creativi,

Moment surprins în Pike Place Fish Market

energici și foarte plăcuți pentru cei din jur. Deși pare ciudat, sarcinile ni le putem îndeplini într-un mod distractiv, nu numai ca pe o corvoadă sau o obligație apăsătoare.

2. **Fă-le ziua frumoasă (Make Their Day)** - să ne aducem aminte cât de important a fost uneori pentru noi să găsim atenție și vorbe bune din partea altora, atunci când am avut o zi

mai proastă. Cum facem acest lucru? Simplu, foarte simplu: punându-ne în locul persoanei din fața noastră și dăruind ceea ce am fi vrut noi să primim în locul ei.

3. **Fii prezent (Be There)** - e important pentru interlocutor să te simtă prezent emoțional, nu numai fizic. Trebuie să fim focuși pe persoana din fața noastră, acordându-i toată atenția

Cele patru principii ale Filosofiei FISH!

și astfel dovedim respect, care duce fără greș la îmbunătățirea comunicării și relaționării.

4. **Alege-ți atitudinea (Choose Your Attitude)** - Responsabilizează-te pentru cum răspunzi la ceea ce-ți rezervă viața. Odată ce ești conștient că alegerea ta implică pe toți cei de lângă tine, întreabă-te: "Atitudinea mea ajută echipa sau pe utilizatorii mei? Mă ajută să fiu persoana care aș vrea să fiu?"

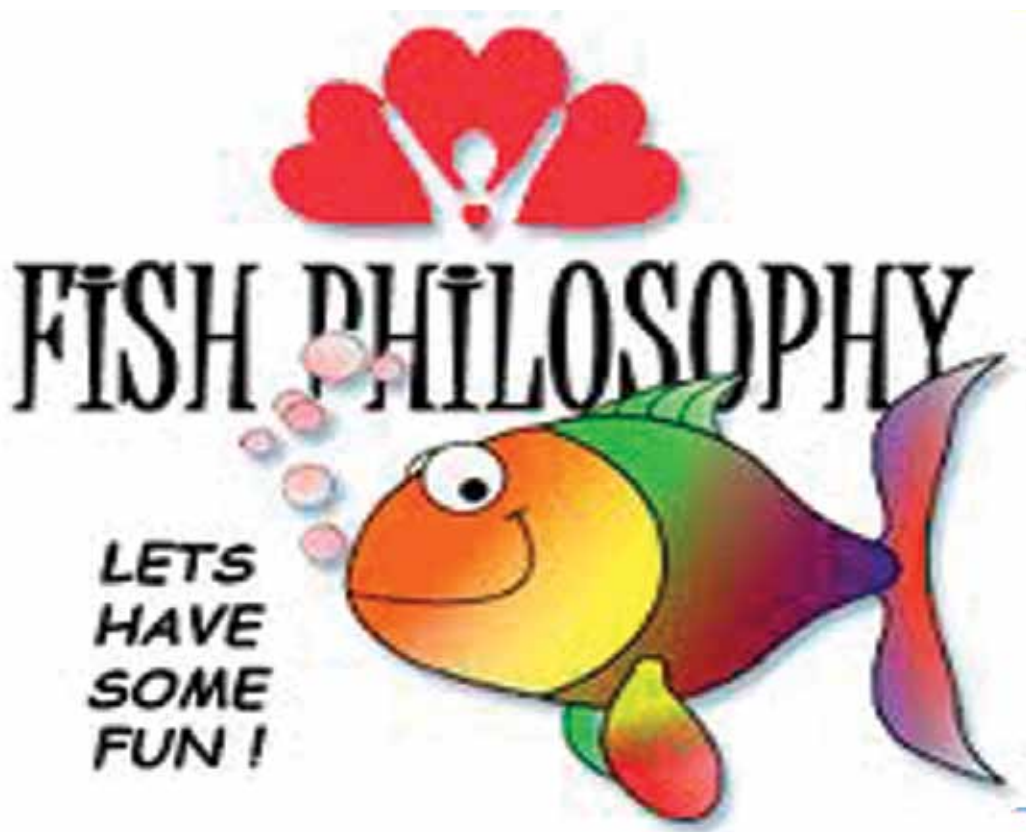
Se poate aplica în bibliotecă Filosofia FISH?

Se poate aplica oriunde se lucrează cu public. Această modalitate de lucru este benefică, în primul rând, pentru cei care au nevoie de serviciile noastre, dar și pentru echipa în care lucrăm. Mediul va fi mult mai relaxat, comunicarea mai firească, iar spiritul de echipă se va consolida. Primul gând care ne-a preocupat la aflarea Filosofiei FISH! a fost: nu tot ce merge la americani, alți oameni, cu alte obiceiuri, cu o altă cultură, poate merge și la noi, la români. Răspunsul cred că este doar unul: până nu încercăm, nu vom ști! Desigur, se poate începe cu lucruri mărunte, dar care vor putea schimba atitudinea noastră, dar și pe cea a utilizatorilor noștri. Însă trebuie să nu uităm să aplicăm în orice moment cele patru principii de mai sus.

Câteva remarci...

Am rememorat principalele motive expuse de unii bibliotecari români care își justifică lipsa de motivație la locul muncă: ei acuză salariile mici și condițiile de lucru improprii. Văzând filmulețele de la **Pike Place Fish Market**, am fost foarte contrariată de faptul că acei angajați lucrau într-un loc mult mai neplăcut, cu muncă grea și, ca vânzători de pește, sigur salariile nu aveau cum să compenseze toate acestea.

Atunci? Cum să facem să ne fie mult mai bine și nouă și celor pe care îi deservim? Aplicând cele patru principii, crezând în ele. E chestie de opțiune personală să fim pozitivi în tot ceea ce facem sau să ne păstrăm o atitudine apăsătoare. Este important ceea ce alegem, în primul rând, pentru noi înșine, dar și pentru cei din jurul nostru, în al doilea rând. Cei de la piața de pește

au avut curajul să aleagă să fie FISH! și au avut numai de câștigat. Nu trebuie să ne fie teamă să glumim, să râdem sau măcar să zâmbim și să facem o mică năzdrăvanie nevinovată. Oricât ne-ar fi de greu și viața de complicată, un zâmbet și o atitudine pozitivă ne pot ajuta mai mult decât ne imaginăm.

Poate este bine să ne gândim să ne re-inventăm locul de muncă. Să alegem să fim creativi, comunicativi și să ne privim cu atenție publicul care ne trece pragul. Vine de cele mai multe ori mânat de nevoi diverse și nu pentru a ne face viața mai grea. Deci, să fim alături de el, iar satisfacțiile primite vor fi pe măsură.

Concluzii:

• **Filozofia FISH! este foarte simplă.** Oricine poate aplica principiile oriunde lucrează sau voluntariază. Elementul principal este responsabilizarea personală în fiecare zi. Dacă creai o atitudine deschisă, pozitivă, cu care vă binedispuneți utilizatorii, atunci echipa sau voluntarii cu care veți lucra vor deveni mai importanți pentru fiecare dintre cei implicați. Veți aduce în bibliotecă o experiență care va însenina atmosfera și va crea un mediu de lucru plăcut.

• Filosofia FISH! este o invitație de a renaște autoîncrederea, spiritul

creativ în fiecare dintre noi. Vă va inspira să găsiți metode noi de lucru și de a dezvolta noi atitudini în comunitatea voastră, atât acasă, cât și la locul de muncă. FISH! vă va ajuta să vă simțiți mult mai bine, în fiecare zi a săptămânii!

În final, vă adresez îndemnul pe care l-am primit și noi, cei 15 bibliotecari români care am audiat acest curs, uimiți fiind de modul de abordare a relațiilor de muncă atât de diferit față de ceea ce știam noi: **Fii FISH!**

Corina Ciuraru
Șef Serviciu Automatizarea
activităților
Biblioteca Județeană
"Panait Istrati" Brăila

Webliografie:

<http://www.youtube.com/watch?v=gNDP9jLuzXU&NR=1>
<http://www.charthouse.com/productdetail.aspx?nodeid=24103>
<http://www.charthouse.com/content.aspx?nodeid=1066>
<http://mwads.org/staff.html>
<http://iacobtutor.blogspot.com/2009/11/fish-philosophy.html>
http://en.wikipedia.org/wiki/FISH!_philosophy
<http://www.fishphilosophynetwork.com/>

■ Biblioteca publică CHICAGO

Creată „direct din cenușa Marelui Incendiu din Chicago” de la 8 octombrie 1871, Biblioteca publică Chicago reprezintă astăzi una dintre cele mai reprezentative biblioteci din SUA.

Dar cum s-a ajuns aici?

Imediat după acest episod “negru” din istoria orașului Chicago, reprezentat de marele incendiu din 1871, A. H. Burgess din Londra a propus o “donație de carte engleză” în semn de solidaritate și compasiune. Propunerea a fost sprijinită imediat și de Thomas Hughes, membru marcant al Parlamentului britanic și un autor foarte cunoscut, în același timp.

Donația inițială din Anglia, însumând nu mai puțin de 8000 de cărți, ceea ce însemna un număr extraordinar de mare pentru acea vreme, a determinat cetățenii de vază din Chicago să înainteze o petiție privind întrunirea unei adunări publice care să hotărască înființarea unei “biblioteci publice libere”. Întâlnirea avea să conducă la elaborarea și adoptarea în 1872 a “Illinois Library Act”, o lege prin care cetățenii erau autorizați să înființeze biblioteci a căror funcționare să fie asigurată din taxele plătite. Mai mult, în aprilie 1872, Consiliul Orașului a adoptat o hotărâre proclamând înființarea Bibliotecii Publice Chicago, care avea să își deschidă porțile în mod oficial la 1 ianuarie 1873.

Din acel moment, istoria dezvoltării și modernizării perpetue a acestei biblioteci avea să fie una deosebit de fructuoasă, astfel că, în prezent, Biblioteca Publică Chicago oferă servicii în nu mai puțin de 79 de locații, dispunând de un sediu central, de două biblioteci regionale și de 76 de filiale de cartier, deviza adoptată fiind „citește, învață, descoperă”.

În ceea ce privește sediul central, despre care vom vorbi în materialul nostru, trebuie spus mai întâi faptul că acesta a fost deschis pentru public la 7 octombrie 1991 (construcția clădirii durând mai puțin de 3 ani), primind numele de „Harold Washington”, după numele ultimului primar, care, în fapt, fusese primul primar afro-american al orașului. Mare iubitor de cărți și susținător înfocat al Bibliotecii Publice Chicago, acesta murise la 25 noiembrie 1987, la numai câteva luni după ce autorizase organizarea competiției pentru proiectarea și construirea noii Bibliotecii Centrale.

Biblioteca Centrală „Harold Washington” (Biblioteca Publică Chicago)

Așadar: 29 iulie 1987 – aprobarea de către Consiliul Orașenesc a organizării competiției privind proiectarea și construirea noului sediu, 13 octombrie 1988 – începerea lucrărilor pentru ridicarea clădirii, 5 iulie - 24 august 1991 – mutarea colecțiilor, și 7 octombrie 1991 – deschiderea pentru public a Bibliotecii Centrale „Harold Washington”. Și toate acestea în condițiile în care acest sediu apare în The Guinness Book of Records ca fiind, încă și astăzi, “cea mai mare clădire de bibliotecă publică din lume”, având o suprafață de 756.640 picioare pătrate (aprox. 70.291 mp).

În continuare, vom încerca să prezentăm câteva dintre reperele Bibliotecii Centrale „Harold Washington”, care fac din aceasta, după opinia noastră, una dintre cele mai moderne și performante biblioteci publice din lume.

Departamentul serviciilor de informare generală – include Secția de periodice și ziare, Serviciul de împrumut interbibliotecar, Biblioteca populară și, cel mai important, Centrul de informații (care asigură, prin telefon, răspunsuri rapide la întrebări de referință generală, utilizând surse de referință din toate domeniile; bibliotecarii nu numai că oferă

informații despre colecțiile bibliotecii, dar pot și să comunice celui interesat de unde poate să împrumute o anumită carte care nu este deținută de către biblioteca Chicago).

Secția de afaceri, știință și tehnologie asigură atât informarea practică, de zi cu zi, cât și nevoile de cercetare ale publicului larg, ale oamenilor de afaceri, salariaților, jurnaliștilor, oficialilor instituțiilor de stat, ale studenților, profesorilor, profesioniștilor, ale organizațiilor civice, științifice și educaționale. Astfel, în această secție se pot regăsi de la materiale de cercetare și microfilme, până la patente și mărci înregistrate; subiectele „acoperite” de colecțiile acestei secții includ contabilitatea, științele economice, finanțele și investițiile, comerțul sau matematica, mediul, construcțiile, electronicele și informatica, dar și carierele profesionale, micile afaceri, asigurările sociale sau sănătatea, sau chiar animalele de companie, grădinaritul și gătitul.

Secția de literatură și lingvistică asigură o arie foarte largă de resurse, precum cărți de beletristică, ficțiune, dramă, poezie, critică și istorie literară, jurnalism sau discurs public, microfilme, materiale de învățare a unor diverse limbi, periodice și, bineînțeles, materiale de referință (nelipsite în bibliotecile americane!).

Secția de istorie și științe sociale dispune de o impresionantă colecție de referință, cu materiale de cercetare în istorie, educație, sociologie, știința informării, filozofie, religie, psihologie, științe politice, etc. Tot aici se oferă și cărți în care sunt descrise diverse orașe, țări, civilizații antice, hărți, ghiduri de călătorie, sau informații privind călătoriile.

Departamentul Publicațiilor Guvernamentale reprezintă încă unul dintre punctele de referință aparținând Bibliotecii Chicago, și aceasta deoarece „adună” aprox. 2 mil. de documente de cercetare și referință sau documente oficiale din agențiile guvernamentale, Guvernul Federal, Statul Illinois și Orașul Chicago.

Secția de arte vizuale cuprinde Centrul de informare privind arta și Centrul de informare privind muzica, acoperind o arie foarte largă de subiecte, de la actorie, arhitectură, artă, dans, film, muzică, istoria teatrului, până la radio și televiziune. Pe lângă colecțiile de carte, aici se pot regăsi periodice, picturi, casete și înregistrări video sau audio, sau chiar arhive, precum Arhivele artiștilor din Chicago, Colecția Teatrului Balaban și Katz, Arhivele Chicago Blues și Arhivele Henry Dreyfuss.

Secția de Colecții speciale colectează, păstrează și asigură accesul la cele mai rare și unice materiale ale Bibliotecii Publice Chicago. În cadrul acestor colecții, cel mai mare accent este pus pe orașul Chicago (cum s-ar fi putut

altfel?!). Materialele privind Războiul Civil, cărțile rare și operele de artă completează colecțiile speciale. Tot aici se pot regăsi fotografii, materiale de arhivă și chiar numeroase artefacte.

Biblioteca copiilor „Thomas Hughes” oferă un spațiu călduros și primitor atât pentru copii, cât și pentru familiile acestora, unde se pot găsi atât spații de lectură, o sală a calculatoarelor, un centru al părinților, o sală a programelor pentru copii, cât și, mai ales, o „căsuță a poveștilor”. Această secție conține o

colecție de peste 120.000 de volume, incluzând cărți desenate, cărți de lectură pentru copii, opere ale unor autori clasici sau contemporani, cărți de informare sau de știință, materiale de referință pentru proiecte de cercetare, cărți în limbi străine și o mică colecție de cărți pentru părinți.

În același timp, aici se află și o importantă colecție de referință pentru adulți, incluzând materiale și recomandări privind literatura pentru copii, bibliografii, cărți privind copiii și lectura, cărți privind titlul poveștilor etc.

Deosebit de importante pentru Biblioteca copiilor sunt programele oferite celor mici, plecând de la teatru de păpuși și ore de povești, până la muzică, teatru, programe de lectură.

Intrucât programele oferite pentru copii, și nu numai, reprezintă o constantă a activității unei biblioteci publice din America, vom insista aici asupra câtorva programe desfășurate în cadrul bibliotecii din Chicago.

a) „Profesor în bibliotecă” – un program prin care se asigură ajutor gratuit la teme pentru orice elev de școală elementară care frecventează biblioteca după orele de curs. În cadrul unor spații primitoare și după un program bine stabilit, diverși profesori acreditați îi ajută pe elevi (uneori și în alte limbi decât cea engleză, cum ar fi spaniola, poloneza, chiar chineza) să învețe într-un mediu adecvat, dar îi asistă/ajută și pe părinți.

b) „Bookmania” – reprezintă unul dintre cele mai cunoscute, mai de succes și mai frecventate programe oferite de

către Biblioteca Chicago, cu adresabilitate pentru copiii între 3-10 ani, precum și pentru familiile acestora. Organizat într-o singură zi din an (spre exemplu, în 2011 va fi pe 19 noiembrie), acest program este o adevărată „sărbătoare a lecturii”, printre activitățile organizate-desfășurate regăsindu-se:

- întâlniri cu autori și ilustratori de carte
- lecturi ale unor povestitori
- spectacole ale unor muzicieni
- „întâlniri” cu diverse personaje de poveste
- diverse activități distractive, ș.a.m.d.

În același timp, acest program include și diverse activități de promovare a evenimentului în cartierele orașului sau difuzarea unor liste de cărți recomandate pentru lectura acasă.

Pentru a ne face o părere despre notorietatea acestui program și despre frecvența de care se bucură, vom aminti doar numărul de participanți (copii și părinți) la evenimentul organizat anul trecut, și anume peste 4.000 (a se reține: într-o singură zi!!).

c) „Descoperind natura prin cărți” – proiect unic prin care se creează o „punte” de legătură între materialele și programele privind istoria naturii și copii. Astfel, în cadrul Bibliotecii copiilor se pot regăsi colecții specializate de cărți, reviste, casete video, sau chiar diverse machete având ca subiect natura (animale, păsări, fosile) etc. pentru cei mici. Acest mod de învățare îi ajută pe copii să exploreze și să respecte natura.

Dar, să nu ne închipuim că bibliotecarii americani se gândesc numai la cei mici. Adolescenții beneficiază și ei de atenția cuvenită și programe pe măsură, tocmai pentru a-i atrage spre bibliotecă.

Secția „YOUmedia” – este un spațiu inovativ specific învățării tinerilor sec. 21. Această secție reprezintă o inovație chiar și pentru sistemul bibliotecar american, fiind unică, iar datorită succesului de care se bucură în rândurile adolescenților, deja mai multe biblioteci de peste Ocean și-au anunțat intenția de a organiza și oferi servicii similare.

YOUmedia a fost creat pentru a pune adolescenții în contact cu cărțile, media, îndrumătorii și instituțiile din Chicago, iar pentru a se ajunge la atingerea scopului propus, spațiul în care a fost gândită această secție este unul dinamic, cu un design destinat să inspire spirit colaborativ și creativitate.

Adolescenții de liceu pot accesa mii de cărți, peste 100 de laptop-uri și computere și o mare varietate de instrumente și soft-uri media de creație, toate acestea permițându-le să își pună în practică imaginația și abilitățile digitale specifice sectorului media. În același timp, „îndrumători” aparținând Digital Youth Network și bibliotecarii secției organizează diverse workshop-uri pentru a-i ajuta pe tineri să își dezvolte abilitățile și să creeze opere digitale – de la cântece la clipuri video, la fotografii sau blogging. Adolescenții învață astfel cum să utilizeze o mare varietate de echipamente

tehnologice și digitale, incluzând camere video, tablete de desen, softuri de creare video și foto. În plus, YOUmedia pune la dispoziția adolescenților și un studio de înregistrare dotat cu toate echipamentele specifice necesare.

Însă pentru a putea avea accesul la toate acestea, există și o condiție esențială pentru adolescenți, condiție de la care nu se face nici un fel de rabat: adolescenții trebuie să facă dovada că frecventează unul dintre liceele/colegiile din Chicago, fiindcă acest spațiu a fost gândit pentru a micșora rata abandonului școlar și nicidecum pentru a o crește.

Toate aceste secții organizate în spații ce oferă condiții mai mult decât optime, toate serviciile organizate și oferite având în centrul atenției UTILIZATORUL, toate programele noi gândite de bibliotecarii din Chicago ș.a.m.d. fac din Biblioteca Publică Chicago una dintre cele mai moderne și performante biblioteci publice din lume.

**Imaginile au fost surprinse în timpul Bookmania (2010).
Galerie foto: www.chipublib.org/**

**Gheorghe-Gabriel Cărăbuș
Manager
Biblioteca Bucovinei
„I. G. Sbiera”
Suceava**

■ Festivalul cărților comestibile

Ce este Festivalul Cărților Comestibile?

Bibliofili, artiștii și iubitorii de mâncare din toată lumea se întâlnesc pentru a sărbători cartea și a consuma, literalmente, cultura. Participanții creează pentru concurs o "carte comestibilă", ce poate fi inspirată de o lectură preferată, o poveste favorită, un titlu sau un personaj, care să aibă forma unei cărți, a unui pergament sau a unei tăblițe. Evenimentul, invită vizitatorii să guste exponatele, ce reflectă titlul sau conținutul unei cărți respectând, în sens literar, faimoasele cuvinte ale lui Sir Francis Bacon: "Unele cărți sunt bune de gustat, altele de înghițit, iar cele mai puține de mestecat și digerat". Organizatorii au posibilitatea de a studia și astfel tendințele, "gusturile" cititorilor în domeniul lecturii.

Unde se organizează?

La University of Illinois, Urbana-Champaign, SUA, Festivalul Cărților Comestibile ediția a VI-a a avut loc în data de 5 aprilie 2011, la Univesitatea YMCA (Young Men's Christian Association) tema ediției din acest an fiind Literatura pentru tineri. Organizat după premisele unei îngemănări între literatură și gastronomie, acest festival celebrat la nivel internațional încurajează participanții la „a crea” din elemente comestibile „opere” pe care, ulterior, le vor „consuma” împreună cu ceilalți participanți.

Cea mai bună creație în colaborare (The strange fruit Clark Lindsey Village)

Pe malul Palm Creek, autor Jenna Zeidler

Informații despre participare:

Participarea cu o lucrare trebuie să aibă legătură cu cartea ca formă și/sau conținut, să se bazeze pe un titlu al unei cărți, o copertă sau un personaj și bineînțeles să fie comestibilă. Ubicua, omniprezenta pâine se poate expune simplă, feliată, tăiată sau "sculptată" în diferite forme și culori. Aluaturi, foietaje, creme ciocolată, marțipan, fructe, frișcă și alune, sunt ingrediente ce constituie deja rafinate ale procesului creativ, ca să nu mai

vorbim de alge marine, caviar sau trufe... Participanții se pot înscrie pe site-ul www.library.illinois.edu unde pot vizualiza și lucrările premiate în edițiile precedente. Anul acesta 35 de participanți individuali sau în grup s-au întrecut în concurs.

Cea mai bună reprezentare a unei cărți pentru copii sau tineret (The missing piece Sam Hotchkiss)

Cea mai bună reprezentare vizuală (And tango makes three) Autor colectiv: Colaboratoare ale centrului de cărți pentru copii

*Aventurile lui Sherlock Holmes
Amy Sponsler*

*Cea mai bună reprezentare a
unei cărți clasice Aventurile lui
Sherlock Holmes Amy Sponsler*

*Oh, în ce locuri vei merge! Amy
Fuller*

Juriul

Juriul Festivalului Cărților Comestibile 2011 de la Universitatea Illinois din Urbana-Champaign a fost format din: Kathleen Harleman, Directorul Muzeului de artă Krannert, Christopher Hohn, Proprietarul Legătoriei Lincoln și student al Facultății de artă și Design a Universității Illinois, Zachary Grant, Manager la Ferma pentru practica studenților de pe lângă Universitatea Illinois.

Procesul de votare

Votarea începe la o oră bine stabilită de organizatori și se face în paralel de către juriul concursului și de către public, care este liber să voteze cartea favorită. Premiile se anunță imediat după procesul de votare iar participanții primesc tacâmuri pentru "delectarea" gastronomică.

Acordarea premiilor

Premiile se acordă pentru următoarele categorii: Cea mai bună reprezentare a unei cărți clasice;

Cea mai bună reprezentare vizuală; Cea mai apetisantă lucrare; Cea mai amuzantă lucrare; Cea mai bună parodie; Cea mai bună carte pentru copii/tineret; Ce mai bună lucrare colectivă; Cea mai bună utilizare a produselor locale (Premiul Special); Cea mai bună carte pentru public (Alegerea Publicului).

"Festivalul cărților comestibile" se organizează la începutul lunii aprilie, în onoarea gastronomului francez Jean-Anthelme Brillat supranumit Savarin (1755-1826). Proiectul are ediții anuale de mai bine

*Cea mai bună parodie, Oliver
Twist, Colectiv de autori:
Biblioteca de manuscrise și cărți
rare*

Busola de aur, Marlene Kvitrud

Fruitele mâniei, Rebecca Humann

de un deceniu, multe țări raliindu-se ideii de a asocia gastronomia și cultura, mâncatul și cititul. Comportamentul spiritului ce denotă din dragostea pentru cărți și lectură, în general, combinată cu plăcerea de a mânca, este arta de a te bucura

de ceea ce oferă acest festival în țări precum: SUA, Australia, Anglia, Brazilia, China, Franța, India, Italia, Japonia, Rusia, Canada, Hong Kong, Irlanda, Mexic, Maroc, Olanda, Noua Zeelandă, Singapore și mai nou... România. Deja vă gândiți la

organizarea unui Festival al cărților comestibile anul viitor?

Mihaela Racovițeanu
Director
Biblioteca Județeană
"Ștefan Bănulescu" Ialomița

Cea mai bună utilizare a ingredientelor locale, Brownie Scout Handbook, Christine Jenkins
Juriul festivalului: Kathleen Harleman, Christopher Hohn și Zachary Grant
Prințesa și bobul de mazăre, Molly Dolan și Karen Wickett

Parodie: Ingeri și... lemoni, Autor colectiv

Cea mai amuzantă lucrare, Viața secretă a albinelor, Whitney Clark

Peștele curcubeu, Christine Chung

Carte în miniatură, Tamaki Levy și Makiko Ishizawa
porumb, Rachel Weber

Cea mai apetisantă lucrare și Alegerea publicului, Ultimatumul porumb, Rachel Weber

Cea mai bună reprezentare a unei cărți pentru copii sau tineret, Stă să plouă cu chiftele, Karin Ballsrud

Oak Park Public Library

Oak Park este o comunitate istorică care este mândră de scriitorii și de artiștii săi. Ernest Hemingway s-a născut în Oak Park, iar Frank Lloyd Wright (un arhitect american) a locuit și a lucrat aici. Situată foarte aproape de Chicago, ceea ce îi conferă o atmosferă urbană, localitatea Oak Park surprinde în mod plăcut vizitatorii, chiar dacă, administrativ vorbind, este totuși un oraș mic.

Oak Park Public Library deservește aproximativ 53.000 rezidenți ai suburbiei orașului Chicago, Illinois, împreună cu alte 2 filiale - Dole și Maze. Istoria acestei clădiri, începe cu mai bine de 100 de ani în urmă, însă actuala clădire a apărut ca o necesitate în a oferi flexibilitate și a răspunde nevoilor de informare a comunității. Ceea ce pentru noi poate constitui o provocare este faptul că cetățenii au aprobat prin referendum (21 martie 2000) alocarea a 30 milioane de dolari pentru nouă construcție. Având o echipă de proiectanți și designeri renumiți, construcția clădirii noi a fost terminată la timp în conformitate cu bugetul alocat. La 5 octombrie 2003 biblioteca principală s-a redeschis pentru public având aprox. 9.700 de metri pătrați utilizabili. În mai 2004 Biblioteca principală Oak Park a fost distinsă de către Congresul Chicago cu Premiul pentru „Cea mai bună construcție nouă” cu un impact pozitiv asupra comunității din jur.

Gazda noastră în descoperirea bibliotecii și a serviciilor acesteia a fost Rebecca Teasdale – director adjunct de servicii și programe publice, cea care prin profesionalismul și instinctul ei de a plasa instituția numită bibliotecă publică în centrul comunității, face din ea un lider apreciat de noi, bibliotecarii.

Spațioasă și funcțională, zona de lobby găzduiește mai multe piese de artă printre care sculptura din alamă și cupru „Unitate și creștere” creată de Carole Harrison (1966), ce ilustrează diversitatea persoanelor ce frecventează biblioteca. Aici este biroul de informare deservit prin rotație de personalul din departamentul de servicii, precum și un spațiu special amenajat pentru documentele deja rezervate ce își așteaptă utilizatorii. Documentele pot fi restituite automat în cutii de returnare, ca apoi, cu ajutorul benzilor transportoare și a unui sistem inteligent de sortare, documentele să fie acumulate pentru a fi reasezate la raft.

Mobilierul este astfel conceput pentru a expune cărțile ca o combinație între modul folosit de

Oak Park Public Library

librării (cărți întoarse cu fața spre public) și cea folosită în bibliotecă. Astfel se evidențiază noile achiziții precum și expozițiile tematice ce se schimbă la câteva zile.

Scara principală este închisă de panouri din sticlă cu o grafică deosebită. De altfel, la fiecare nivel se regăsesc moduri creative de a transmite mesaje, artistic plasate pe podea și pereți, mesaje precum „Scopul educației este de a crește, mințile noastre spre deosebire de trupuri pot crește atât timp cât trăim”, „Trebuie să trăim împreună. Nu este niciodată târziu să facem ceea ce trebuie. Doar noi putem determina schimbarea”. <http://www.oppl.org/main/quotes.htm>

Managementul ca activitate de conducere a fost prezentat de doamna director executiv Deirdre Brennan. Astfel, am aflat că la fiecare patru ani comunitatea alege 7 membri ce formează „board”ul bibliotecii, organism ce guvernează această instituție, neremunerat, fără

ingerințe politice, ce aprobă bugete, noi investiții, aduc în discuție politici de dezvoltare a serviciilor pentru a servi mai bine nevoile comunității. Bugetul bibliotecii provine în proporție de 92% din taxa pe proprietate pe care rezidenții o plătesc la administrația locală, o altă parte vine din amenzi și taxe către bibliotecă, iar statul american acordă anumite granturi tuturor bibliotecilor. În fiecare an board-ul discută bugetul pe anul următor, trasează obiective, apoi acesta este analizat cu directorul executiv și cu bibliotecarii. Se ajunge ca bugetul să fie aprobat după 6 luni, de către Consiliul Local, după ce toate aspectele privind cheltuielile de personal (salarii, asigurări, dezvoltare profesională), dezvoltarea colecțiilor, noile investiții, sunt atent analizate. Situat la aprox. 6,7 mil. \$/an, 67% din buget reprezintă cheltuieli de personal pentru cei 125 de angajați, majoritatea part-time, doar 48 cu normă întreagă (dintre care 30 sunt bibliotecari cu masterate în domeniu).

Pentru dezvoltarea colecțiilor, în 2011 sunt alocați 391.000 \$ - cărți, 220.000 \$- documente audiovizuale, 100.000 \$- baze de date, 30.000 \$ - e-books, 30.000 \$-periodice, 2.000 \$ - microfilme.

Constituită ca parte integrantă a eforturilor bibliotecii de a extinde resursele, organizația non-profit „Prietenii bibliotecii” răspunde cu succes la întrebarea: - De ce este necesar să fii prieten al bibliotecii?

Biblioteca este o parte integrantă a vieții culturale din Oak Park, Illinois. Este piatra de temelie a unei democrații, inteligență și înțelepciune de secole, educație și divertisment, o resursă ce trebuie prețuită. Biblioteca publică este toate aceste lucruri, și este deschisă tuturor - gratuit!

Construind o punte de legătură între bibliotecă și comunitate, această organizație se ocupă de strângerea de fonduri pentru a sponsoriza programe și servicii pe care biblioteca nu le poate finanța.

Oak Park Library îmbunătățește calitatea vieții comunității din care face parte, în diverse moduri, prin furnizarea de resurse și servicii pentru învățarea pe tot parcursul vieții, prin spațiul oferit pentru oportunități de întâlnire și conectare, prin asigurarea accesului liber la informație, prin încurajarea dragostei pentru lectură.

Procentul de 69% din populația orașului care frecventează biblioteca (650.000 de vizite/an) demonstrează faptul că serviciile și facilitățile oferite de

Zona de lobby

către aceasta răspund în același procent nevoii comunității, cumulat cu hotărârea bibliotecii de a oferi servicii excelente.

Biblioteca a înțeles că pentru a oferi cele mai bune servicii, este necesar ca organizația să învețe permanent și să aibă obiective clar definite, precum stabilirea standardelor instituționale sau facilitarea dezvoltării profesionale de înaltă performanță. Bibliotecarii de la cele două filiale lucrează o dată pe săptămână

în biblioteca principală tocmai pentru a păstra legătura.

Printre proiectele de viitor se numără reorganizarea colecțiilor de la nivelul II și III, reînnoirea echipamentelor tehnologice precum și regândirea planului strategic pe care-l folosesc.

O importanță deosebită este acordată întreținerii paginii web, www.oppl.org ce costă anual 50.000 \$, fapt ce aduce un număr mai mare de vizitatori față de cei prezenți fizic. Biblioteca este prezentă în rețelele de socializare precum facebook, twitter, youtube cu noua aplicație APPS ce permite descărcarea eBooks, căutarea în catalog, gestionarea conturilor de către utilizatori, muzică și lectură.

Biblioteca face parte din consorțiul SWAN, în care 80 de biblioteci și-au pus în comun resursele, participare ce costă anual 60.000 \$, însă beneficiile sunt foarte mari. În această situație serviciul ce asigură livrarea cărților este finanțat de stat.

Un accent deosebit este pus pe fiecare etaj din spațiul clădirii, structurată pe domenii de utilizare și semnalizată de zona de „stop”.

Pentru a se asigura că toți utilizatorii au un loc minunat pentru a citi, a munci și a studia fără perturbări inutile sau distragere a atenției, biblioteca a instituit zonele de zgomot. Aceste zone clarifică nivelurile de zgomot și activitățile permise:

SILENT

Zonele Silent sunt ideale pentru utilizatorii care doresc să lucreze sau să citească, fără nici o perturbare. În zonele din cadrul Silent, nu vor exista conversații sau utilizarea telefonului mobil, iar playere audio personale sunt permise numai dacă nu sunt auzite de alte persoane.

QUIET

Zonele liniștite sunt pentru cei care doresc să lucreze sau să citească cu conversație doar în șoaptă și perturbare minimă. Conversația în șoaptă precum și utilizarea laptopului și a telefonului mobil mesaje-text este permisă. Muzica cu caracter personal este permisă în cazul în care nu este auzită de alte persoane.

SOCIAL

Zonele sociale sunt locuri pentru acei utilizatori care doresc să se adune în grupuri sau să vorbească cu alții. Nivelul moderat al conversației și utilizarea telefonului mobil sunt permise în aceste zone. Lobby-ul, camera copiilor, zona comună de la etajul al doilea precum și camerele grupul de studiu sunt zonele sociale. Astfel, utilizatorii sunt încurajați să găsească zona care este adecvată pentru nevoile lor și să respecte nevoile altora. Biblioteca Publică din Oak Park a început să experimenteze acest sistem de „zonă” în luna octombrie 2007.

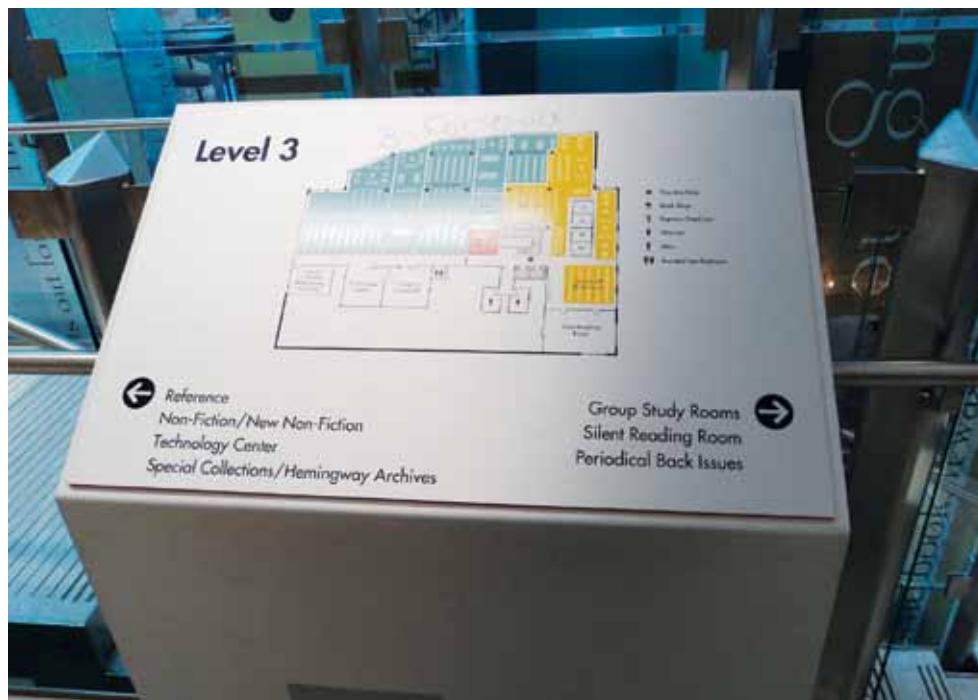
Modul de așezare al cărților

Departamentul pentru copii dotat cu mobilier funcțional, cu așezare a cărților pe domenii, modul de expunere folosit fiind cel similar librăriilor, deservește, prin serviciile sale, copiii de la cea mai fragedă vârstă. Deține o colecție de aprox.75.000 u.b, zonă de joacă, 20 de calculatoare, cameră storytime și zona de expoziție. Folosind logo-uri directe precum, citește, explorează, ascultă, participă, joacă, copiii sunt atrași să facă toate aceste lucruri

într-un mod foarte atractiv și creativ, cu programe axate la nevoile lor. <http://www.oppl.org/kids/index.htm>

Programul OPPLTEEN pentru adolescenți conține atât activități de educare, precum ajutor la teme folosind instrumente gratuite on-line, cât și activități recreative de genul cafeleaua teen, jocuri și activități de voluntariat, programe de vară, ateliere creative. <http://www.opplteen.org/>

La nivelele doi și trei regăsim colecțiile de muzică, film, ficțiune, non-ficțiune și colecțiile speciale Ernest Hemingway în săli mari, luminoase, spațioase. Atelierele diverse pentru seniori, întâlnirile cu scriitorii, cursurile pe diferite domenii, atrag 40% de adulți din cei 28.000 de participanți la programe. Cea mai mare parte a acoperișului etajului al treilea, deține un strat subțire de sol și a fost plantat cu multe plante native din Illinois. Solul împreună cu materialul vegetal îmbunătățește calitatea energetică a clădirii și contribuie la o mai bună calitate a aerului. Oak Park Library este mândră să împărtășească modele de proiecte care să demonstreze poziția de lider în rândul bibliotecilor publice iar munca depusă de bibliotecari să inspire alte biblioteci publice.

Distributia zonelor pentru nivelul 3

Lăcrămioara Cocuz
Șef Serviciu Relații cu publicul
Biblioteca Bucovinei
"I.G. Sbiera" Suceava

■ Servicii pentru adolescenți în bibliotecă publică

"Bibliotecile nu mai sunt locuri care doar colectează și împrumută cărți; astăzi ele înseamnă totul" - bibliotecar, Upper Silesia, Polonia.

Aflate în plin proces de modernizare, bibliotecile din România se transformă, pe rând, în adevărate centre de educație în orice domeniu al publicului larg. Evoluția tehnicii și mai ales a informaticii, își găsește locul și în aceste instituții de educație și cultură care, pe lângă serviciile tradiționale binecunoscute de toți, oferă și unele soluții la nevoile comunităților pe care le deservește.

Firească trebuie să se întâmple și aici. Bibliotecile nu mai sunt numai locuri de depozitare a culturii și istoriei, de cercetare, de studiu și educație pentru persoane interesate de formarea profesională, cultură, cunoaștere, ci se adaptează și ajustează permanent venind în întâmpinarea nevoilor de formare și informare a publicului larg, precum și a unor grupuri țintă bine determinate care au o situație specială.

În această postură se află și adolescenții care în era bombardamentului informațional nu mai sunt atrași de lectura-carte, având la îndemână alte preocupări, alte surse de informare, alte modalități de petrecere a timpului liber etc. Categorie de public cu nevoi speciale date fiind transformările fizice, psihice și biologice specifice vârstei, adolescenții nu numai că au necesități deosebite, dar au și preocupări aparte, precum și un comportament diferit. Toate acestea sunt înțelese de cei aflați în slujba adolescenților care folosesc bibliotecile publice de peste ocean. Atenți la trebuințele tuturor categoriilor de public, dar mai ales ale tinerilor, au creat secții în biblioteci numai pentru aceștia. Astfel, adolescenții nu numai că beneficiază de servicii dedicate și specifice vârstei lor, dar au intimitate în spațiile bibliotecii pentru a se manifesta așa cum doresc, dar mai ales așa cum vârsta le-o cere. Mai mult, programul de lucru este astfel ajustat încât să permită efectiv accesul la produsele și ofertele bibliotecii pe tot parcursul orelor de lucru, secțiile respective fiind deschise cu precădere după-amiaza și în week-end, știut fiind faptul că adolescenții sunt la cursuri dimineața.

O secție multimedia pentru adolescenți - program de lucru adaptat la orele de curs

Poate aceasta să fie una din explicațiile oferite nouă românilor atunci când la întrebarea cât la sută din populația deservită de bibliotecă o și utilizează primim un răspuns aproape șocant – 69% în USA, comparativ cu cei aproximativ 10% din țara noastră?

Când vorbești sau te gândești la bibliotecă ai în minte un loc plin de diferite tipuri de documente, dar mai ales de liniște, așa cum se întâmplă în bibliotecile din România. Contrar nouă, conștienți de faptul că sunt puși în slujba cetățeanului, a comunității,

Spațiu pentru adolescenți

bibliotecarii americani creează programe, servicii, spații plecând de la cererea publicului. Pentru că adulților le trebuie liniște ca să citească, deoarece adolescenții sunt zgomotoși, pentru că proaspetelor mămici le trebuie un loc de socializare, bunicii împreună cu cei mai mici au nevoie de un loc pentru citit și joacă etc., au fost create spații care să îndeplinească toate aceste dorințe și nevoi. Dar cum au putut să îndeplinească toate acestea într-o singură bibliotecă? Răspunsul este: prin modificarea regulii cu privire la liniște. Spațiile sunt semnalizate distinct folosind simbolistica culorilor. Dacă este verde, atunci poți face zgomot oricât dorești; dacă este galben se poate vorbi în șoaptă, iar dacă este vorba de roșu, cu toții trebuie să păstrăm liniște deplină.

Biblioteca trebuie să devină locul de întâlnire al diferitelor categorii de public, de soluționare a problemelor acestora, ținând cont efectiv de nevoile și dorințele comunității pe care biblioteca ar trebui să le cunoască prin contactul direct și permanent cu aceasta și nu recurgând la viziunea corpului managerial al instituției. Atât timp cât nu există nicio legătură între dorința conducerii unei astfel de așezământ și nevoile publicului, biblioteca nu va putea oferi servicii care să o numească bibliotecă, transformându-se încet, încet într-un muzeu al cărții.

Personalul cu funcții de conducere din biblioteci trebuie să ofere atenția cuvenită publicului larg, să discute cu utilizatorii, să îi ajute, să le aplice chestionare pentru a le afla nevoile în vederea găsirii unor soluții, realizând astfel din bibliotecă o instituție publică care oferă recreere, educație și cultură în adevăratul sens al cuvântului.

Dacă până nu demult adolescenții veneau la bibliotecă pentru bibliografia școlară sau pentru lectura de loisir, astăzi ei pot să creeze și să se recreze utilizând tot ceea ce le oferă o bibliotecă. În momentul în care pătrunzi într-o secție de adolescenți într-una din bibliotecile americane observi încă de la primul contact faptul că nimic nu seamănă cu o bibliotecă în sensul cunoscut de noi românii. Spații largi pline de public vesel, zgomote, muzică...și câteva rafturi cu cărți care parcă stau mărturie faptului că ne aflăm într-o bibliotecă. Unde privești vezi adolescenți care fac ceva util, unii lucrează la calculator, alții sunt preocupați de ultimele video-jocuri achiziționate de bibliotecă, într-

Activitățile dedicate tinerilor sunt aduse la cunoștința publicului prin rame foto digitale

un colț câțiva pasionați de muzică compun melodii și versuri pentru teatrul școlar utilizând Guitar Hero, cinefilii au spațiul lor, interesații de lectură au locul lor în aceeași secție, mese rotunde le stau la dispoziție și canapele confortabile. Muzica și zgomotele din preajmă nu îi deranjează deloc, îi fac să se simtă ca acasă. La masa vecină, bibliotecarul oferă suport pentru realizarea temelor. Copacul cunoașterii dă tuturor celor care trec pragul bibliotecii posibilitatea de a afla mai multe despre realizările adolescenților prin multitudinea fotografiilor electronice cărora le dau viață ramele foto digitale.

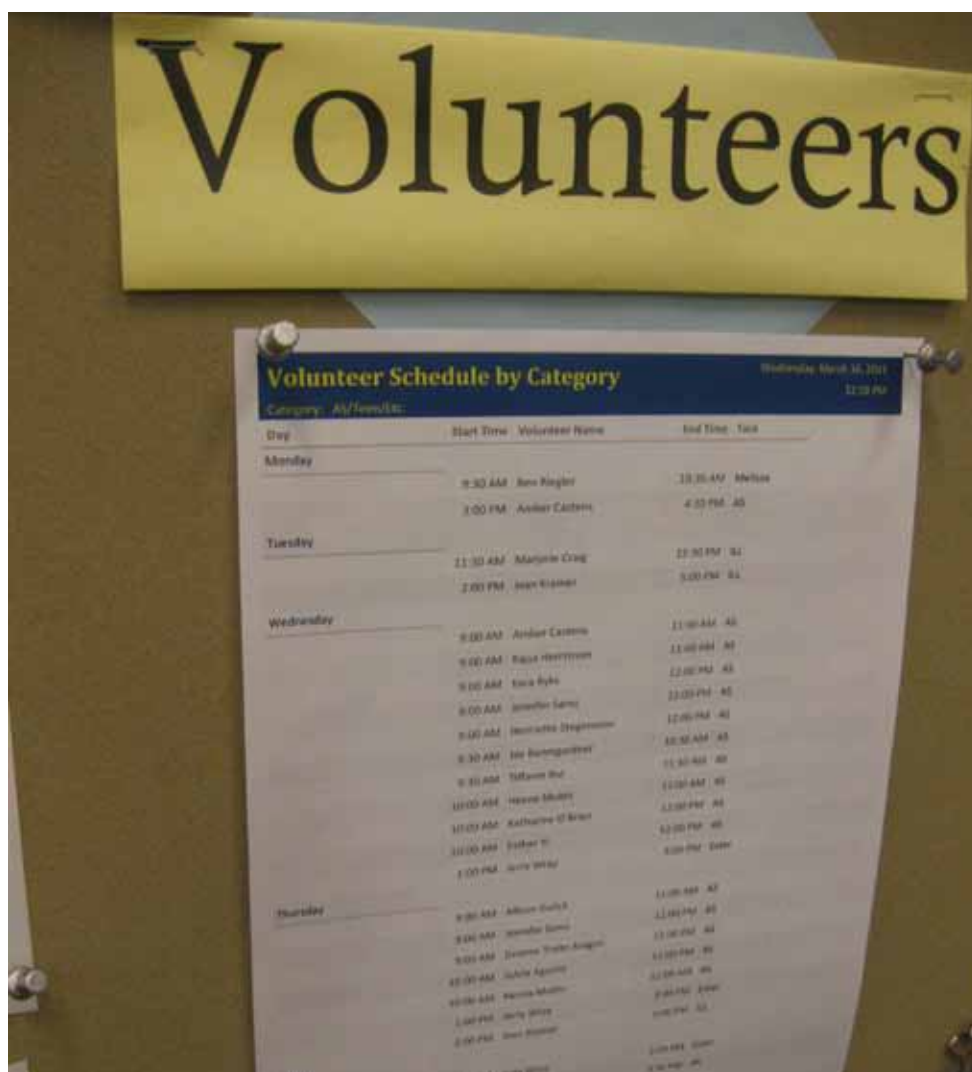
Se urmărește de fapt formarea atitudinilor și crearea conexiunii dintre

atitudini și comportament la adolescenți. Pasiunile declarate ale tinerilor stau la baza organizării serviciilor bibliotecilor publice din USA.

Bineînțeles că multe din serviciile de bibliotecă sunt sprijinite de voluntari, mulți dintre ei fiind selectați din rândul adolescenților care învață să folosească tot felul de echipamente la bibliotecă. Prietenii bibliotecii ajută la vânzarea cărților și a diferitelor suveniruri pe care biblioteca le comercializează pentru a-și suplimenta veniturile, dar și la orice alte activități pe care aceștia sunt formați să le desfășoare de cadrele bibliotecii, venind astfel în sprijinul comunității dar și al lor personal prin dobândirea unor

Săptămâna aceasta - filme la bibliotecă

*Avizierul voluntarului adolescent
(informații, program de lucru, nevoi etc.)*

experiențe și competențe profesionale. Oferind atenția cuvenită programelor de voluntariat, biblioteca nu mai este reticentă la nou, la ideile care vin de la persoane din afara instituției și care reprezintă de fapt comunitatea pentru care lucrează și nu căreia îi oferă serviciile.

Ca și bibliotecile din România, cele americane trec prin restructurări de personal și reduceri bugetare mari, criza economică mondială având un cuvânt important de spus și aici. Cu toate acestea se găsesc soluții pentru orice situație atâta timp cât publicul o cere. De exemplu, deoarece nu sunt suficiente fonduri pentru achiziționarea unor instrumente, echipamente, tehnică etc., dar care sunt folosite de cetățeni acasă ori dorite de aceștia, bibliotecile organizează prezentări, mese rotunde, ateliere de lucru la care sunt invitați reprezentanți ai unor producători, magazine, specialiști care pot învăța publicul larg cum să utilizeze respectivele noutăți în domeniile menționate. Iată, scopul educativ al bibliotecii poate fi completat și astfel! Noua modalitate de atragere a utilizatorilor de servicii oferite de bibliotecă aduce beneficii multiple, fiind și o sursă de sponsorizare, de atragere de parteneri care cunosc importanța și vizibilitatea bibliotecii în comunitate, oferind astfel publicitate firmelor lor, biblioteca devenind un loc de întâlnire al oamenilor de afaceri.

Obișnuieți cu atitudinea pasivă a românilor în general, dar și în ceea ce privește soarta bibliotecilor, bibliotecarul se mulțumește să vadă aceeași poziție și la autoritățile care au un cuvânt de spus în viața oricărei biblioteci. Cum ar putea fi altfel când ne mulțumim să așteptăm fără a face niciun demers. Într-un sistem sănătos, publicul larg din buzunarul căruia este întreținută biblioteca, este cel care ia decizia în final, care ia atitudine față de orice înseamnă biblioteca, și asta pentru că ea face și înseamnă educația publică, educație care continuă și după terminarea școlii.

Vlăduț Andreescu,
Bibliotecar – metodist,
Biblioteca Județeană
“Ion Heliade Rădulescu”
Dâmbovița

Suportul comunității pentru biblioteca publică americană

Vizitele făcute în câteva biblioteci, cu ocazia stagiului de o lună din SUA, mi-au permis să remarc spațiile largi și primitoare, profesionalismul, creativitatea și amabilitatea bibliotecarilor, dar și susținerea comunității pentru bibliotecile americane. Totul a fost posibil datorită programului de formare Lideri și Inovatori 2011 organizat de Centrul Mortenson, în cadrul programului Global Libraries, la care am participat în lunile martie-aprilie 2011. În rândurile de față voi face o prezentare succintă a bibliotecilor publice din două orașe vizitate, este vorba despre Urbana și Champaign, orașe a căror existență gravitează în jurul Universității Illinois și care au împreună o populație de cca 150.000 de locuitori. Menționez, de asemenea, că Biblioteca Universității Illinois este biblioteca cu cea mare colecție din lume, din rândul bibliotecilor universitare.

Biblioteca publică din Urbana a fost înființată în anul 1874, fiind una dintre cele mai vechi biblioteci din statul Illinois, având în prezent 3 cladiri. Sediul central este situat într-o clădire veche, căreia i s-a adăugat recent o aripă nouă. Bugetul este format în cea mai mare parte din taxe locale. Pentru activitățile desfășurate biblioteca colaborează cu universitatea, primăria, administrația parcurilor, districtul școlii. Biblioteca este considerată firesc un spațiu al comunității și din această cauză membrii comunității o respectă și doresc să facă parteneriate cu ea, ne-a mărturisit directoarea bibliotecii, doamna Debra J. Lissak.

Organizarea activității bibliotecii este foarte interesantă în cazul Bibliotecii Publice din Urbana deoarece, de exemplu, Departamentul pentru copii are 4 tipuri de servicii:

1. Programele sunt organizate pentru un public variat și copii până la clasa a 5-a. Se realizează programe speciale pentru a sărbători diferite culturi (de exemplu anul nou chinezesc), se organizează concerte, prezentări de carte, întâlniri cu autori pentru copii, carnavalul poveștilor etc.
2. Dezvoltarea colecțiilor. Au o colecție mare de documente aparținând diferitelor culturi, care sunt disponibile în 10-12 limbi.

Secția pentru copii

3. Servirea publicului. Bibliotecarii care se ocupă direct de public încearcă să îi facă pe cei care vin la bibliotecă să se simtă bine aici și să găsească întotdeauna ceea ce caută. Au organizate colecțiile pe grupe de vârstă și au gândit un raft pentru părinți, chiar în zona pentru copii mici.
4. Programe în comunitate. Merg în școli sau la diferite evenimente în comunitate să vorbească oamenilor despre bibliotecă. „E important ca bibliotecarii să iasă în comunitate și să vorbească cu oamenii, să îi convingă să vină la bibliotecă”, spune doamna director. O altă activitate organizată în școli este ora de lectură, care se bucură de un real succes și care este realizată fără costuri prea mari.

Secția pentru adulți realizează aceleași tipuri de servicii: achiziția documentelor, programe etc, ca și Departamentul pentru copii. Deoarece biblioteca deservește o comunitate multiculturală, ni se spune că ar fi bine ca staful să cunoască mai multe limbi. Un serviciu deosebit mi s-a părut „Computer lab”, prin care cei ce vin la bibliotecă sunt ajutați să folosească un calculator. Acest serviciu este foarte popular, iar după masa în același spațiu

sunt prezenți adulții și adolescenții. Am remarcat în acel spațiu, foarte de dimineață, multă lume, iar gazdele ne-au spus că există persoane care își petrec toată ziua la bibliotecă.

Secția pentru adulți oferă, în afară de împrumutul documentelor, și alte servicii cum ar fi: servicii de referințe la telefon și direct; duc materiale celor care nu pot să vină la bibliotecă; organizează activități în comunitate pentru promovarea bibliotecii. Secția lucrează cu voluntari de la universitate pentru a face față cerințelor publicului.

Biblioteca oferă publicului acces la baze de date abonate. Sunt utilizate mai mult baze de date non academice: baza de date pentru învățarea limbilor străine; bază de date despre articole din ziare; bază de date pentru bussiness, baza de date pentru cei care repară mașini, baza de date cu muzică ce poate fi descărcată fără costuri pentru utilizatori, biblioteca plătiind pentru aceasta.

O categorie specială de servicii oferite de Biblioteca Publică din Urbana sunt Serviciile lingvistice. Comunitatea multiculturală este ajutată prin facilitarea accesului la colecția multiculturală a bibliotecii universitare. Biblioteca deține o colecție de cărți audio în engleză,

care îi ajută pe utilizatori să învețe limba engleză. Oferă prin acest serviciu materiale pentru cei care călătoresc. Au, de asemenea, o colecție foarte vastă de filme internaționale în mai mult de 50 de limbi. Bibliotecarii de aici merg în afara bibliotecii la diferite organizații care lucrează cu diferite comunități lingvistice și iau legătura cu ei pentru a ajunge la toate păturile comunității. S-au gândit și la catalogul bibliotecii, care are și o secțiune în spaniolă, aceasta fiind comunitatea cea mai mare din zonă, după cea de limbă engleză.

Departamentul de circulație este un alt compartiment al bibliotecii. Atribuțiile acestui departament țin de împrumutul efectiv și de reșezarea documentelor la raft în toate secțiile bibliotecii. Există un birou unic la intrare care se ocupă de circulație. Tot aici se eliberează permisele de bibliotecă. Biblioteca oferă permise persoanelor care stau pentru timp scurt în oraș, acești cititori având aceleași drepturi ca și cei rezidenți. O facilitate de care beneficiază utilizatorii pentru restituirea documentelor 24 de ore din 24, 7 zile din 7, este oferită de cele patru „return box-uri”, cutii de returnare, care se găsesc în parcare din fața bibliotecii.

Bibliotecarii din acest departament ies în comunitate, în cartierele cu studenți

Cutiile de returnare

internaționali, să îi ajute să afle despre bibliotecă și despre serviciile pe care acesta le oferă publicului.

Un alt serviciu interesant „Poly talk”. Bibliotecarul de serviciu se folosește de carduri care pot să îi ajute să se înțeleagă cu cei care nu vorbesc engleza. Aceste carduri sunt disponibile în 30 de limbi. Dacă totuși nu se pot înțelege cu persoana din fața lor pot cere ajutorul unor traducători voluntari pe care îi sună și astfel rezolvă problema barierei lingvistice. Bibliotecarii colaborează cu centrul de refugiați (în acel

moment era un val de refugiați din Africa). Noul director al centrului este membrul cel mai nou al boardului bibliotecii, iar acest lucru e important pentru colaborarea bibliotecii cu aceștia.

Pagina web a bibliotecii (vezi <http://www.urbanafreelibrary.org/>) este întreținută de un departament separat care se ocupă de grafică și de colectarea informațiilor de la toate departamentele bibliotecii. Bibliotecarii de la Departamentul pentru copii scriu pe blog sau fac prezentări de cărți.

Secția pentru adulți

„Camera lui Megan”, Departamentul pentru copii

Această bibliotecă are un serviciu neobișnuit pentru o bibliotecă publică în SUA și anume Departamentul de arhive și genealogie creat în 1956, a cărui colecție a început cu o donație particulară. Bibliotecarii de aici lucrează cu școlile și fac prezentări pe diverse teme de interes folosind materialele inedite deținute în colecții.

În anii '70 au început un proces mare de indexare a documentelor, cu fișe de catalog scrise de mână și realizate cu voluntari. Acum au peste 280.000 de înregistrări, toate on-line. Cei de la arhive sunt mereu prezenți în comunitate, deoarece trebuie să documenteze și prezentul, pe lângă funcția de preservare. Arhivele au

participat la diferite inițiative de istorie locală, unele sunt legate de anumite comunități, altele de anumite subiecte. Au și altfel de conținut digital pe care îl sporesc cu cca 2000 de înregistrări pe lună, mai dețin, în colecție, fotografii din ultimii 120 de ani.

Bibliotecarele de aici oferă servicii de referințe pe loc și on-line (în anul 2010 au avut cca 3500 de cereri), iar cu voluntarii lucrează la indexarea materialelor și la digitizare. Secția are un blog pe care l-au inițiat la finele anului trecut (2010).

Spațiul secției pentru copii mi-a plăcut cel mai mult în această bibliotecă, fiind foarte bine organizat, având și un spațiu dedicat spectacolelor sau diverselor activități de promovare a lecturii, realizat printr-o donație (vezi foto).

O altă bibliotecă vizitată a fost cea din Champaign, care are un sediu nou inaugurat în 2008, având o suprafață de 11.000 m², pentru comparație Biblioteca Județeană „Octavian Goga” Cluj are o suprafață de 5040 m² la o populație de trei ori mai mare.

Clădirea oferă o serie de facilități, fiind o construcție foarte modernă, iar spațiile sunt largi și nu sunt delimitate, decât cu unele excepții, de pereți și uși.

La intrarea în bibliotecă se găsesc acele cutii de returnare despre care am vorbit mai sus, care permit utilizatorilor returnarea documentelor oricând.

Biblioteca din Champaign folosește etichete RFID pentru circulația și securitatea documentelor, chiar la intrare găsindu-se stațiile de împrumut și autoîmprumut. Tot acolo se află biroul de referințe și informații, precum și zona de păstrare a documentelor rezervate de utilizatori. Acest serviciu, de rezervare de documente, este foarte popular în bibliotecile americane și se derulează cu mult succes și cu ajutorul schimbului interbibliotecar.

Secția pentru adolescenți

Secția pentru copii

M-am întrebat dacă din punct de vedere economic este rentabilă utilizarea etichetelor RFID și mi s-a spus că biblioteca împrumută anual peste 2,6 milioane de cărți și alte materiale (pentru comparație biblioteca clujeană împrumută cca. 450.000 de documente anual), iar cu ajutorul tehnologiei RFID aceasta se realizează rapid, economisindu-se astfel munca bibliotecarilor.

Spațiul de la parter este destinat copiilor, fiind organizat pe grupe de vârstă, cu mobilierul adaptat pe înălțime fiecărei vârste și cu documentele potrivite acestora. Există o zonă de joacă, o zonă de activități pe grupe sau pentru ore de lectură.

Etajul este al adolescenților și adulților. Secția pentru adolescenți este organizată separat, într-o încăpere dedicată, deoarece se știe că tinerilor le place intimitatea, dar și că această grupă de vârstă este una foarte gălăgioasă.

Tot la etaj se găsește o sală pentru expoziții, unde sunt organizate diferite manifestări culturale.

Secția pentru adulți este imensă și are un spațiu cu circa 100 de computere care este foarte popular. Se oferă publicului aici acces la bazele de date abonate, împrumut de dispozitive pentru citirea de cărți electronice, cursuri de calculatoare.

Secția pentru adulți

În săli separate se organizează diferite activități împreună cu colaboratorii și cu Prietenii bibliotecii.

Biblioteca Publică din Champaign este organizată similar cu cea din Urbana cu excepția Departamentului de arhive și genealogie, care aici nu există.

O categorie specială de programe derulate în ambele biblioteci sunt cele desfășurate cu voluntari: recondiționarea cărților, împrumutul, așezarea la raft a documentelor sau prezentarea bibliotecii unor categorii noi de utilizatori. Implicarea voluntarilor în munca din bibliotecă este o idee bună, însă aceasta trebuie făcută în mod organizat, mai întâi trebuie identificate activitățile care pot fi derulate cu voluntari, apoi trebuie găsiți acei voluntari, iar după aceea trebuie învățați și îndrumați permanent. Etapele muncii cu aceștia sunt mai complexe însă cert este că munca acestora aduce un câștig bibliotecii. În bibliotecile americane este foarte comun să se folosească voluntari, dar și un grup de suport numit Prietenii bibliotecii.

Prietenii bibliotecii sunt grupuri nonprofit constituite la nivel de comunitate, care sprijină programele bibliotecii prin: organizarea strângerii de fonduri, implicarea în proiectele bibliotecii, promovarea acestora în comunitate, organizarea de donații de carte, amenajarea de magazine cu suveniruri sau vânzarea cărților folosite din colecțiile bibliotecii care nu mai circulă.

Vizitele făcute în câteva biblioteci publice din statul Illinois mi-au confirmat lucrurile deja știute despre bibliotecile din SUA, pe care le citeam în literatura de specialitate, mi-au întărit convingerea că bibliotecile americane sunt sprijinite de comunitate, deoarece acestea sunt promotorii informației și ai cunoașterii, diseminează idei, încurajează învățarea pe tot parcursul vieții. În misiunea lor de a îmbogăți sub toate aspectele comunitatea, bibliotecile trebuie sprijinite, și aceasta se întâmplă dincolo de ocean, în bibliotecile americane.

Sorina Stanca
Manager
Biblioteca Județeană
“Octavian Goga” Cluj

ARTHUR PUBLIC LIBRARY

Biblioteca din inima comunității Amish

Biblioteca Publică din Arthur

În cea de-a opta zi a periplului nostru american, noi, cei 15 bibliotecari care am participat la Programul de Training pentru Lideri și Inovatori în Bibliotecă organizat de Centrul Mortenson și Fundația IREX, finanțat de Fundația Bill și Melinda Gates, am vizitat localitatea Arthur și, bineînțeles, biblioteca din localitate.

Arthur, Illinois, este un oraș de 2.200 locuitori situat la 10 mile vest de intersecția autostrăzilor interstatuale 57 și 203, în zona centrală a statului Illinois. Atmosfera prietenoasă atrage sute de mii de vizitatori în fiecare an, întărind astfel motto-ul orașului: "Ești un străin doar o singură dată". Localitatea Arthur este inima comunității Amish cu mai mult de 1.000 de familii care trăiesc în mediul rural din jurul acesteia. Există aproximativ 4000 de membri Amish în zonă, iar felul lor de viață și credințele religioase sunt un aspect important al comunității din Arthur, prezentând interes pentru mulți dintre vizitatorii care trec prin această zonă a Illinois-ului.

Ca să vă faceți o idee despre ce am văzut noi acolo, vă propun un scurt exercițiu de imaginație: închideți ochii și

imaginați-vă un orașel dintr-un colț de țară, unde nu există mall sau magazine la modă, cinematograful sau teatru, un orașel cu case frumoase și cochete, fără restaurante la modă sau hoteluri aparținând marilor lanțuri ci doar un mic han confortabil care oferă cazare la preț scăzut și un restaurant la fel de mic și modest, care oferă însă mâncare gătită după rețete vechi de zeci de ani. Imaginați-vă un orașel unde există de zeci de ani, fără să se fi schimbat prea mult, magazinul cu haine, magazinul cu alimente și conserve special făcute de femeile Amish, magazinul cu suveniruri, care este vizitat de fiecare turist care trece prin zonă, magazinul de mobilă (creată manual de către meșterii din comunitatea Amish), farmacia, magazinul cu produse de feronerie. Un astfel de orașel este Arthur.

Dar cine sunt membrii comunității Amish? Sunt reprezentanți ai unor grupări religioase care au apărut în Europa în secolul XVI. Contemporane cu Luther, aceste grupări nu sunt adepte ale botezului copiilor, considerând că este mai potrivit la maturitate, sunt adepții nonviolentei și aplică "ad litteram" Biblia. De atunci, nimic nu

s-a schimbat în viața lor. Sau... aproape nimic.

Dacă ai ajunge din întâmplare într-o casă Amish ai putea crede că ai intrat într-o altă lume, o lume care a existat cu peste trei secole în urmă. Bărbații poartă barbă, sunt îmbrăcați în veste negre și poartă pe cap pălării negre. Femeile nu au voie să îmbrace rochii cu nasturi, pentru că sunt considerați "provocatorii", aceștia fiind înlocuiți fie cu agrafe, fie cu șireturi. O pălărie sau o bonetă pe cap este obligatorie. Ținuta lor, atât a bărbaților, cât și a femeilor, este una demnă, plină de mândrie, sunt oameni corecți și cinștiți. Locuiesc în case în care nu există nici apă curentă, nici electricitate. Se știe că familiile Amish sunt de regulă foarte numeroase. Dacă seara ai sta să-i privești pe fereastră, ai vedea o familie strânsă în jurul mesei, adulți și copii cu fețele luminoase, luminate de lămpi cu gaz și ai putea crede că te afli în fața unui tablou de Vermeer care a prins, brusc, viață. Interiorul locuințelor este rustic, simplu, iar lemnul se află la mare cinste, membrii comunității Amish fiind recunoscuți pentru iscusința cu care știu să lucreze lemnul. Este un adevărat

spectacol să vezi un Amish într-o șaretă trasă de cal printre mașinile americane. Fețele lor sunt tot timpul zâmbitoare și senine, așa încât întâlnirea cu ei reprezintă o adevărată bucurie. Viața lor este guvernată de reguli cărora li se supun de la naștere și până la moarte. Accentul este pus pe simplitate. Membrii Amish refuză să beneficieze de curent electric, pentru că acest lucru ar însemna o ușă deschisă între ei și lumea modernă, lumea imaginilor, a sunetelor, a facilităților... Progresele omenirii nu au nici o valoare pentru ei. Ei continuă să lucreze pământul cu plugul și grapa trase de cai și să trăiască după reguli vechi de sute de ani. Este bine să trăiești astfel? Este rău? Timpul ne va spune.

Am găsit în Arthur o bibliotecă mică și foarte bine organizată care răspunde perfect nevoilor de informare, educare și petrecere a timpului liber al comunității pe care o deservește. Biblioteca Publică din Arthur a luat ființă în 1900, când comunitatea număra doar 850 de membri. 40 din membrii de seamă ai comunității au donat fiecare 10 \$, din banii strânși s-a cumpărat primul fond de carte destinat comunității și care a fost găzduit de magazinul de bijuterii din localitate. În 1907 rezidenții din Arthur au hotărât construirea unei clădiri care era destinată special bibliotecii.

De-a lungul anilor, fondul de carte a crescut, nevoile de informare și educare ale comunității s-au schimbat, așa încât, s-au adus modificări clădirii inițiale a bibliotecii, iar în 1991, printr-un grant oferit de guvernul american, s-a construit noul sediu al bibliotecii.

Scopul acestei instituții este de a-i servi cât mai bine pe utilizatorii ei. Dezvoltarea interesului pentru lectură în rândul copiilor este unul din obiectivele principale ale acestei bibliotecii. Biblioteca se străduiește să fie un factor care contribuie esențial la cultura și nivelul educațional din zona localității Arthur, ea deserveind comunitatea cu o gamă largă de materiale, informații, activități educaționale și culturale.

Biblioteca Publică din Arthur dispune de un buget anual de 21000\$ care provine din taxele pe care le percepe biblioteca pentru anumite servicii, din amenzi, dintr-un procent din impozitul pe proprietate care este achitat de toți rezidenții din Arthur. Accesul la colecțiile bibliotecii este asigurat de

un personal bine instruit și politicos, compus din: 2 bibliotecari cu normă întreagă care au și studii masterale în domeniul biblioteconomiei; 2 bibliotecari cu jumătate de normă și voluntari. Biblioteca deservește anual în jur de 5100 de utilizatori.

Biblioteca din Arthur, asemenea tuturor bibliotecilor publice americane, este condusă de un „Board of Trustees”, care este, de fapt, un comitet de voluntari, aleși de comunitate, care în strânsă colaborare cu directorul bibliotecii verifică lunar dacă activitățile și programele pe care le desfășoară concordă cu nevoile comunității; aprobă și asigură resursele materiale, financiare și umane necesare activităților și evaluează rezultatele obținute. De asemenea, conducerea bibliotecii are foarte bune relații de colaborare cu toate agențiile locale, statale precum și cu cele federale, cu Biblioteca Publică din Chicago, Universitatea Illinois și Centrul Mortenson.

La fel ca majoritatea bibliotecilor din SUA nici Biblioteca Publică din Arthur nu are ziduri despărțitoare și uși bine închise. Din contră, secțiile bibliotecii sunt delimitate doar cu ajutorul mobilierului, a modului în care este așezat acesta, a rafturilor, astfel încât, de la intrare poți identifica cu ușurință zonele dedicate anumitor categorii de public. Așezarea la raft, zonele

speciale pentru cartea nouă, mobilierul, atmosfera din bibliotecă, totul îndeamnă la lectură.

Colecția bibliotecii numără peste 21000 de unități de bibliotecă. Pe an circulă 77377 de unități de bibliotecă. Biblioteca face parte din consorțiul ILLINOIS HEARTLAND LIBRARY SYSTEM, la care sunt afiliate 96 de biblioteci academice, 250 biblioteci publice, 716 biblioteci școlare, 69 biblioteci speciale și permite accesul utilizatorilor la peste 2 milioane de unități de bibliotecă, acces care se realizează prin intermediul serviciului de schimb inter-bibliotecar. Sistemul de schimb inter-bibliotecar funcționează foarte bine, pe an fiind împrumutate peste 3000 de unități de bibliotecă din fondul bibliotecii din Arthur și tot atâtea sunt aduse în Arthur prin intermediul acestui serviciu.

Biblioteca deservește o populație foarte diversă. Din discuțiile avute cu directoarea bibliotecii am aflat că doar 20% din membrii comunității utilizează serviciile oferite de bibliotecă și asta deoarece chiar dacă în zonă există o comunitate Amish numeroasă, din cadrul unei familii doar unul sau doi membri au permis la bibliotecă, însă aceștia împrumută în medie 10-15 cărți care sunt citite de aproape toți membrii familiei.

Foarte multe familii Amish își susțin afacerile utilizând, cu ajutorul sau prin intermediul bibliotecarului,

Imagini din bibliotecă: secția pentru copii

serviciile de fax și de e-mail puse la dispoziție de către bibliotecă. Bibliotecarii caută on-line, de asemenea, pentru aceștia informații despre cum pot să achiziționeze mașini, bunuri și servicii. Le sunt arătate clipuri de instruire pe diferite teme de interes, se utilizează serviciul de schimb inter-bibliotecar pentru satisfacerea nevoilor lor de informare și educare și asta deoarece membrii Amish nu au voie să dețină în proprietate calculatoare sau alte aparate. Așadar, activitatea bibliotecarilor din Arthur nu se rezumă doar la a împrumuta cartea sau de a prelua cartea restituită, ci ei se implică trup și suflet pentru a răspunde nevoilor comunității pe care o deservesc.

Biblioteca oferă atât servicii de împrumut la domiciliu, acces la sala de lectură, acces la internet, cât și acces la spații expoziționale, servicii de fax, xerox, scanare – contra cost, ea ieșind, de asemenea, în întâmpinarea nevoilor utilizatorilor ei și dincolo de zidurile bibliotecii. Astfel, bibliotecarii organizează activități pentru persoanele din casele de bătrâni, pentru membrele Asociației mamelor de preșcolari, pentru elevi etc. De două ori pe lună sunt vizitate clasele de preșcolari, ocazie cu care se citesc povești sau se prezintă diferite meserii (cu ajutorul cărților, informațiilor accesibile de pe Internet sau prin intermediul persoanelor care chiar practică aceste meserii). De asemenea, sunt puse la dispoziția membrilor Asociației mamelor de preșcolari mape cu informații despre activitățile care se pot desfășura acasă de către acestea, împreună cu copiii lor. La început aceste activități se desfășurau la bibliotecă, dar cum cei vizați nu participau la ele, bibliotecarii și-au schimbat felul de a gândi și acționa și au mers ei la cei cărora le erau destinate serviciile oferite de bibliotecă, fapt ce s-a dovedit a fi un mare succes.

Pe perioada verii la bibliotecă se desfășoară "Ora de lectură", activitate care are mare priză atât în rândurile copiilor Amish cât și în rândul celorlalți copii și asta datorită priceperii de care dau dovadă bibliotecarii în alegerea textelor pe care le lecturează și a modului de interpretare a acestora. Cărțile "inspiraționale" (cele de tipul: cum să fii un bun vânzător sau cum să devii un bun instalator) sunt la mare căutare în rândul celor din comunitatea Amish și nu numai. Cărțile pentru copii sunt și ele foarte populare.

Imagini din bibliotecă: secția împrumut

Având în vedere că în localitate nu există o sală de spectacole, biblioteca organizează, periodic, seri de muzică country susținute de către formații din jurul localității Arthur, foarte apreciate de întreaga comunitate dar, mai ales, de membrii mai în vârstă ai comunității.

Biblioteca are propriul site (<http://www.arthur.k12.il.us/apl>), unde la secțiunea pentru copii, biblioteca pune la dispoziția celor interesați o listă de cărți foarte populare în rândul copiilor: "The Nancy Drew Series", "The Orphan Train Books", "The Best Friends Series", făcând de asemenea mențiunea că la bibliotecă cei interesați pot găsi multe alte cărți interesante din toate domeniile. Tot la această secțiune există o listă de site-uri (<http://www.imagination-cafe.com>, <http://www.greatgroupgames.com> etc) recomandate și verificate constant de către Asociația bibliotecarilor de la Secțiile pentru copii, site-uri destinate copiilor până la 14 ani dar și părinților, bunicilor și dădacelor. În fiecare lună au loc întâlniri cu cei interesați și se discută pe marginea acestor site-uri: ce conțin ele, care sunt site-urile interactive, cum pot beneficia copii din punct de vedere educațional de ele.

Adolescenții au la dispoziție informații referitoare la instituțiile de învățământ superior, asociații și organizații sportive, o listă de site-uri care oferă ajutor la

temele de casă, o listă cu site-urile autorilor la modă în rândul adolescenților (<http://www.tamora-pierce.com>, <http://www.megcabot.com>, <http://www.willhobbsauthor.com/>) precum și o listă cu site-uri cu jocuri.

Vă întrebați poate: ce și-ar mai dori o astfel de bibliotecă? Directoarea bibliotecii a răspuns astfel la această întrebare: ne-am dori calculatoare noi sau cel puțin o reactualizare a celor pe care le au; bani suficienți pentru a putea dezvolta, în continuare, colecțiile bibliotecii; o consolă cu jocuri; un televizor mare precum și un program de fitness care ar fi binevenit pentru membrii comunității noastre.

Văzând și auzind toate acestea m-am întrebat: Oare care este secretul succesului lor? Răspunsul a venit repede și foarte ușor: secretul succesului lor constă în dăruirea de sine, responsabilitatea și respectul pentru comunitatea pe care o deservesc și pentru profesia pe care o practică – aceea de BIBLIOTECAR.

Valentina Rotaru
Bibliotecar – Coordonator
American Corner
Biblioteca Județeană
"Petre Dulfu" Baia Mare

■ Peste o sută de ani...

Situată la 13 mile de orașul Champaign-Urbana, Biblioteca din Tolono a fost înființată în 1969 prin referendum în rândul populației deservite și pornea atunci la drum cu doar 2000 de volume.

În 1997, grație donației generoase a familiei Queen și a banilor obținuți prin grantul „Live and Learn” biblioteca se mută în sediul actual. Te întâmpină aici cu un frumos și generos birou de informații și referințe, birou întâlnit în toate bibliotecile americane.

Este locul de unde poți să afli orice. Faptul că în bibliotecă poți găsi azi peste 30000 de cărți și peste 20000 de cd-uri, dvd-uri. Faptul că din cei 11.000 de locuitori ai celor trei comunități deservite, 7.000 au permis de acces în bibliotecă, faptul că Tolono face parte din consorțiul de biblioteci Lincon Trail System, sau faptul că, anul trecut, au fost circulate peste 110.000 documente, ceea ce duce la o medie de 10 u.b./utilizate într-un an de fiecare „cap de locuitor”. Pare mult, dar colecțiile sale, mereu axate pe ceea ce utilizatorii solicită, înnoirea sistematică a fondului de carte, așezarea la raft și zonele speciale pentru cartea nouă, totul îndeamnă la citit.

Biblioteca susține „bucuria de a citi” și face totul ca utilizatorii săi să se simtă „acasă” la bibliotecă. Pentru aceasta dezvoltă strategii, evaluează în permanență schimbările care se produc, achiziționează documente și oferă acele activități pe care comunitatea și le dorește și de care are nevoie.

Biroul de referințe al Bibliotecii din Tolono

Biblioteca este condusă, asemenea tuturor bibliotecilor americane, de un „board of trustees”, 7 voluntari aleși de comunitate, care în strânsă colaborare cu directorul bibliotecii, doamna Janet Cler, verifică lunar convergența activităților și programelor cu nevoile comunității, aprobă și asigură resursele materiale, financiare și umane necesare activităților și evaluează rezultatele obținute.

Bibliotecarii din Tolono pun pasiune și efort în misiunea lor și din acest motiv sunt iubiți și susținuți de comunitate. Bugetul Bibliotecii este asigurat în cea mai mare parte din taxele locale (265000 de \$ în 2010) și din bugetul de stat (11000

de \$, aproximativ 1 \$ pe cap de locuitor). Resurse suplimentare sunt realizate prin oferirea de servicii contra-cost (listări diverse, fax), prin sistemul foarte eficient de amenzi aplicat restanțierilor și nu în ultimul rând, prin colaborarea cu Prietenii Bibliotecii (acel grup de voluntari care își oferă timpul și talentele pentru atragerea de fonduri pentru Bibliotecă).

Deși nu are încăperi speciale, cu zid de cărămidă și uși bine închise, la Tolono poți identifica foarte ușor zonele dedicate anumitor categorii de public.

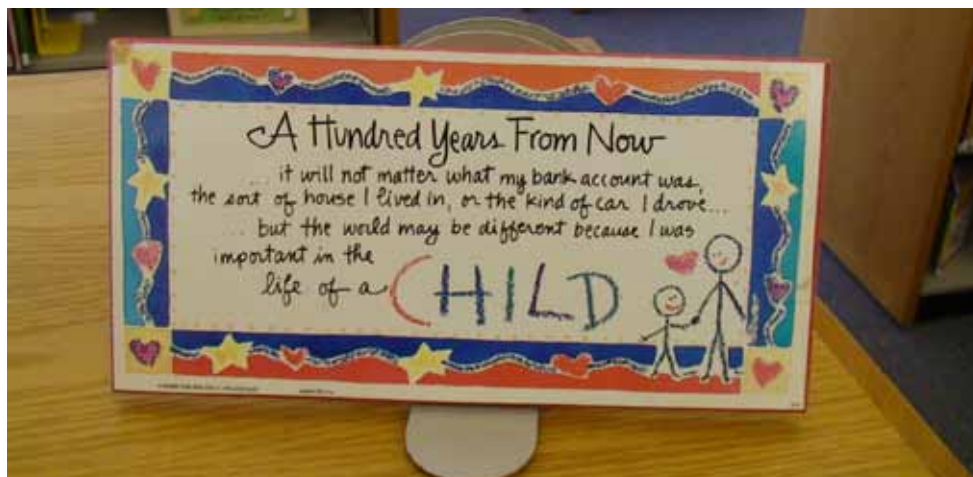
O mare parte este dedicată copiilor. Cărțile noi și curate, mobilierul, păpușile,

Spațiu de joacă și recreere pentru cei mici

Zona adolescenților

A Hundred Years from Now

jocurile diverse, toate sunt vii colorate, asemenea imaginilor din cărțile cu povești, totul îndeamnă la relaxare și bună dispoziție.

Zona dedicată adolescenților oferă, de asemenea, mobilier adecvat, o colecție de cărți și dvd-uri specifice vârstei lor și, nu

în ultimul rând, calculatoare cu Internet.

Nu sunt uitați nici adulții. Au și ei calculatorul lor, de unde își pot plăti taxele, și toate informațiile despre taxe la îndemână, dar și o zonă unde se pot relaxa citind sau răsfoind ziare și reviste în format tradițional.

Biblioteca de azi nu mai este mărginită de patru ziduri și nici Biblioteca din Tolono nu face excepție. Cei care nu se pot deplasa la Bibliotecă au la dispoziție Biblioteca virtuală cu o largă varietate de baze de date.

Biblioteca din Tolono este o bibliotecă de succes, iar secretul succesului este dăruirea de sine, responsabilitatea și respectul pentru comunitatea pe care o servește.

Am rugat-o pe Janet să transmită un mesaj bibliotecarilor români și am primit o fotografie aflată permanent pe biroul său.

Mesajul fotografiei reflectă menirea noastră, a tuturor bibliotecarilor : „Peste o sută de ani de acum încolo ... nu va mai conta cât era contul meu în bancă, în ce fel de casă am locuit, sau ce fel de mașină am condus... dar lumea va putea fi diferită pentru că eu am fost importantă în viața unui copil!”

Dorina Braloștițeanu
Bibliotecar responsabil
Biblioteca Orășenească Filiaș

■ Lideri și Inovatori în Biblioteci

În cadrul Programului “Lideri și Inovatori în Biblioteci” parcurs la Centrul Mortenson din cadrul Universității Illinois, SUA, în data de miercuri, 30 martie 2011, a fost programată pentru întreaga zi prezentarea cu tema “Întărirea participării comunității – o introducere în Jurnalismul cetățenesc, Fotovoce, Povestire. A fost susținută de către Martin Wolske (<https://netfiles.uiuc.edu/mwolske/www/cv.html>), cercetător și profesor la Școala Postuniversitară de Bibliologie și Știința Informării de la Universitatea din Illinois.

Pentru început, s-a pus problema modului în care se poate evidenția participarea comunității și a fost identificat gradul de participare a comunității la luarea deciziilor ca având următoarele niveluri:

Nivelul I, cel mai puțin participativ: membri ai comunității sunt invitați la întâlnirea liderilor, unde au posibilitatea numai să asculte, fără a putea interveni verbal și fără a avea drept de vot. Așa cum este la noi în ședințele administrației publice locale, de la consiliilor locale la cele județene.

Nivelul II: membrii comunității invitați la întâlnire mai fac câte un comentariu, o propunere, dar liderii nu sunt interesați să asculte. Situații

asemănătoare întâlnim în vizitele de lucru ale aleșilor locali și parlamentarilor prin colegiile unde își depun candidaturile.

Nivelul III: Liderii întreabă comunitatea și așteaptă întrebări de la membrii ei, dar problema este deja identificată de către lideri, iar răspunsurile de la comunitate dirijează doar direcția de rezolvare. Dacă liderii optează pentru metoda chestionarelor din cadrul sondajelor de opinie, sau pentru referendum, atunci întrebările referitoare

la problema deja identificată sunt puse astfel încât să inducă și răspunsul, direcția, dorite de lideri.

Nivelul IV: Liderii par a fi interesați de a cunoaște pulsul comunității, plătesc câțiva membri ai comunității să participe la întâlnirile de lucru și, în funcție de răspunsul acestora, se produc mici schimbări. Cu toate acestea, nu comunitatea decide, ea nu este implicată.

Nivelul V, cel mai înalt, de participare interactivă: Comunitatea depistează

problemele și lucrează împreună cu liderii pentru rezolvarea lor.

De multe ori, poate să apară așa numita comunitate în comunitate, cu interese diferite de ale comunității întregi, cum ar fi comunitatea studenților, sau a bicicliștilor dintr-un oraș, sau a crescătorilor de albine dintr-o comunitate mică.

Măsura în care se implică o comunitate în luarea deciziilor este direct condiționată de gradul în care informația ajunge la toți membrii ei, prin utilizarea mijloacelor de comunicare în masă – mass-media, care sunt făcute de comunitate, sunt pentru comunitate și sunt despre comunitate. În 2010 Knight Commission (<http://www.knightcomm.org/>) a stabilit următoarele nevoi esențiale ale oricărei comunități:

1. Să ne asigurăm că informația este disponibilă tuturor membrilor din comunitate, sub forma în care aceștia o preferă: verbală, scrisă sau prin imagini și că este înțeleasă de către toți (analfabeți, orbi, surzi etc.).

2. Să ajutăm comunitatea să interacționeze cu informația, să înțeleagă informația corectă, să o interpreteze, să o analizeze și să decidă cum să o folosească.

3. Să încurajăm comunitatea să folosească în cât mai mare măsură informația corectă și să ajungă la impact, având în vedere că fiecare membru interpretează informația în funcție de experiențele personale și, cu cât mai mulți membri interpretează informația, cu atât este înțeleasă mai complex, iar

decizia luată și rezultatul obținut sunt mai aproape de nevoile comunității.

Phil Bartle identifică 16 elemente ale consolidării comunității, a întăririi participării comunitare, unul din ele fiind, desigur, comunicațiile, din care face parte și mass-media:

(<http://cec.vcn.bc.ca/mpfc/modules/mea-elru.htm>)

Pentru cei interesați de mai multe informații în legătură cu întărirea comunității, vă recomand:

<http://cec.vcn.bc.ca/mpfc/modules/emp-curu.htm>;

<http://cec.vcn.bc.ca/mpfc/modules/mea-paru.htm>;

<http://cec.vcn.bc.ca/mpfc/key/key-cru.htm>.

Unul din mijloacele de comunicare în masă prin care informația poate ajunge în comunitate este Jurnalismul cetățenesc. Martin Wolske afirmă în legătură cu acest tip de jurnalism că este de o calitate bună, iar faptul că cetățenii nu sunt plătiți pentru a scrie și nu sunt nici partizanii înfocați ai vreunei facțiuni politice, duce la realizarea unui produs jurnalistic independent. Tot în opinia lui Martin, ceea ce scriu cetățenii nu prea este citit de public, dar, foarte important, este citit de jurnaliștii profesioniști, care scriu la rândul lor alte articole pe baza faptelor prezentate de cetățeni și a investigațiilor personale, articole citite de această dată de către un public larg. În acest fel, comunitatea despre care se scrie, care primește informațiile despre problemele

existente în interiorul ei, devine mult mai interesată de rezolvarea acestor probleme, ceea ce duce la o implicare mai puternică, cel puțin printr-o prezență mai mare la vot. Raportul din 2010 al Institutului de Jurnalism Interactiv J-LAB (http://www.j-lab.org/_uploads/publications/J-Lab-Evaluation-Final.pdf) arată că jurnalismul cetățenesc contribuie cu reportaje critice care altfel nu ar exista, ajută la direcționarea spre noi știri a articolelor din media consacrată, ajută la rezolvarea problemelor comunității, acordând mai multe posibilități și mai multă putere alegătorilor, crește responsabilitatea liderilor municipali. Modul în care cetățenii devin jurnaliști este fie prin atașarea unor comentarii la articolele jurnaliștilor profesioniști, fie prin articole proprii atașate la articolele principale, care conțin exemplificări punctuale ale subiectului general tratat, îmbogățindu-l cu dovezi conexe, la publicațiile electronice. De asemenea, jurnalismul participativ îi invită pe cititori să trimită întrebări care să le fie puse apoi surselor de informare, Blogging-ul cetățenesc pe un site de știri profesionist și site-urile de jurnalism cetățenesc cu supraveghere editorială sau fără, sunt modalități de exercitare a jurnalismului pentru membrii unei comunități.

Din informațiile găsite pe internet – pe blogul unui cetățean jurnalist! (<http://maddish.weblog.ro/2006/12/28/ctp-despre-jurnalismul-cetatenesc/>) în România se vorbea de Jurnalismul cetățenesc și prin anul 2006, când C. T. Popescu îi critica pe cetățeni pentru că "își bagă nasul" în acest domeniu – jurnalismul – și îl strică. Pentru că vor să impună conținutul, pentru că exercită presiune asupra publicației și asupra jurnaliștilor profesioniști. Deși – se arată tot acolo – BBC-ul își deschisese în acel an o secție specială pentru a putea prelua informația tot mai numeroasă provenită din partea publicului.

Trei ani mai târziu, în 2009, de această dată un jurnalist profesionist, pe blogul său! salută existența jurnalismului cetățenesc și încearcă să îl explice în esență: (<http://www.ghidjurnalism.ro/care-i-treaba-cu-jurnalismul-cetatenesc>). Pe scurt, deși ar fi mare păcat să nu citiți acel articol, lucrurile stau în felul următor: întotdeauna când se petrece un eveniment, când apare o problemă, de față sunt cetățeni obișnuiți, nu jurnaliști profesioniști. Informația, așadar, este înregistrată (mental, audio sau video) de cetățeanul obișnuit, care o relatează prin mijloacele de comunicare

în masă - de la presa tipărită, radio, tv până la presa electronică, bloguri, rețele de socializare, platforme foto și video. Informația sau problema relatată este, inevitabil, filtrată prin experiența personală a celui care o relatează, dar și modificată în funcție de puterea sa de a o înțelege. De aici, cu cât sunt mai mulți care comentează informația, crește valoarea rezultatului final, a impactului dat de rezolvarea problemei, jurnalismul cetățenesc câștigând în substanță prin trecerea sa în forma de jurnalism colectiv. Internetul, cu rețelele de socializare, cu platformele video și foto facilitează acest lucru, membri diferiți ai comunității conlucrând în realizarea unei știri, a unei povești jurnalistice. În lume, marile trusturi de presă au creat pentru publicul lor platforme, pe care utilizatorii să poată contribui cu producții personale sau de grup: iReport (CNN), uReport (Fox News), Your news (BBC), dar au fost create și platforme independente, prin care jurnaliștii amatori pot să publice conținut: OhMyNews, AllVoices, Bleacher Report, Cell Journalist, Demotix, Citizen News – YouTube, Helium, NowPublic.

Desigur, se pune întrebarea: poate contribui biblioteca publică la dezvoltarea jurnalismului cetățenesc, ca formă de creștere a participării comunității la identificarea și rezolvarea problemelor cu care se confruntă? Cu siguranță că poate! Și nu atât prin publicarea pe site-urile proprii a unor opinii personale ale bibliotecarilor privind problemele comunității (deși, nici acest lucru nu este puțin), ci prin punerea la dispoziție a unei secțiuni din site-ul propriu pentru publicarea unor articole de către membrii comunității. Așadar, biblioteca promovează acest nou serviciu și îi îndeamnă pe cetățeni să facă publice pe

o secțiune a site-ului bibliotecii teme / problemele pe care le-au identificat în comunitate, le pune la dispoziție tehnica necesară prin calculatoarele existente la centrele de internet cu acces public gratuit, îi învață cum să posteze pe site și, eventual, cum să își structureze conținutul pe care vor să îl publice. Și, nu în ultimul rând, îi determină să găsească soluții constructive pentru problema identificată. Pentru că biblioteca, prin serviciul de internet gratuit către public are utilizatorii săi, care pot fi încurajați să își spună părerea (despre problemele comunității) pe site, dar și pentru ceilalți cetățeni, cu internet la domiciliu și blog propriu sau nu, care simt nevoia să dezbată această problemă cu cei asemenea lor în biblioteca – spațiu de socializare și să își vadă opinia (și) pe site-uri de amploare, cum ar fi cel al unei instituții – biblioteca publică. Bineînțeles, vor fi impuse regulile minimale care există și la utilizarea internetului, administratorul acelei secțiuni dând ok-ul pentru apariția articolelor și comentariilor. Cred că ar fi o muncă mai epuizantă decât a bibliotecarului de referință... Administrația publică locală, actorii politici, au astfel o sursă sigură, permanent proaspătă referitor la pulsul comunității, la problemele care apar mai pregnant pentru a fi rezolvate prioritar.

Fotovocea este o metodă prin care comunitatea, sau o parte a ei care, de obicei, nu este ascultată și nu își poate prezenta problemele (adolescenții, de exemplu) se poate face auzită și poate influența decizia administrativă și sau politică. Membrii comunității respective, participanți la Fotovoce, fac fotografii care să le reflecte punctul de vedere și creează povești care să arate ceea ce văd

ei în acele fotografii. (exemplul primit de la lector a fost că într-un cartier sărac, cu multă violență stradală, toate geamurile clădirilor aveau gratii puternice din fier. Aceste geamuri au apărut în fotografii, dar narațiunea – surpriză! exprima îngrijorarea fotografului în legătură cu toată acea cantitate de fier care, atunci când nu vor mai fi necesare gratiile, va polua mediul). Esențial pentru reușita acțiunii este, însă, să te asiguri din start de disponibilitatea factorului decizional de a auzi vocile.

Obiectivele principale ale Fotovocii sunt:

a. Prezentarea fotografiilor și descrierea subiectului din fotografii, autorul explicând de ce consideră acel subiect important, relevant, caracteristic pentru comunitatea sa, pentru preocupările ei.

b. Începerea dialogului în cadrul grupurilor pe marginea subiectelor din fotografii, cu factorii decizionali prezenți și familiarizarea acestora cu problema/perspectiva/ punctul forte al comunității.

c. Sensibilizarea factorilor decizionali și modelarea deciziilor în folosul comunității.

Ca mijloc de întărire a participării comunității la actul decizional, Fotovocea se bazează pe următoarele concepte:

a. Imaginile educă – prin felul în care sunt receptate de privitor, modelează felul în care acesta vede realitatea și consideră subiectul prezentat ca făcând parte din normalitate sau nu. Narațiunea care însoțește imaginea o susține, îi dă greutate și conduce dialogul spre deznodământul dorit de autor.

b. Imaginile influențează actul decizional – mass-media folosește deseori imagini pentru a amplifica efectul textului.

c. Membrii comunității pot și trebuie să creeze imagini care, susținute prin dialog, să modeleze politicile publice. Autorii fotografiilor însoțite de narațiuni trebuie să fie mereu conștienți că, atunci când exprimă o problemă a comunității, produsul lor este destinat factorilor decizionali.

d. Fotovocea evidențiază și atitudinea individuală, a autorului, cât și cea comunitară față de subiectul prezentat în fotografie; este un dialog care duce la acțiune, pe baza imaginilor artistice.

În realizarea activității de Fotovoce există 9 pași importanți:

Pasul 1: Sunt contactați factorii decizionali (politici sau administrativi) care sunt dispuși să participe la această activitate și se stabilește tema de interes

(problemă/ preocupare/ punct forte al comunității) care va fi pusă în discuție.

Pasul 2: Se recrutează grupul de participanți la Fotovoce

Pasul 3: Se prezintă participanților conceptele Fotovocei și ce au de făcut.

Pasul 4: Se prezintă participanților tema de interes.

Pasul 5: Se împart aparatele foto participanților și li se arată cum să le folosească.

Pasul 6: Se comunică participanților termenul limită până când trebuie să fie gata pozele.

Pasul 7: Se reunește grupul, se analizează fotografiile și se face o listă de discuții:

- Ce se vede în poză;
- Ce transmite, de fapt, poza;
- Ce legătură există între mesajul pozei și viața celor din comunitate?
- De ce există această problemă / preocupare / punct forte în comunitate?
- Ce acțiuni se pot iniția în legătură cu acest aspect?

Pasul 8: Alegerea formatului de prezentare a fotografiilor și narațiunii către lideri prin:

- Prezentare de diapozitive;
- Prezentare de postere;
- Fotojurnalism (<http://www.fotojurnalism.ro/2008/06/ce-este-un-fotojurnalism/>) personal, nu cred că este cazul pentru cei care abia învață cum să folosească un aparat foto (Pasul 5)

- Poveste digitală / podcast (<http://ro.wikipedia.org/wiki/Podcasting>) ... și ce se întâmplă cu dialogul care trebuie să ducă la acțiune, dacă folosim această modalitate?

- Postare pe blog;

Pasul 9: Prezentarea fotografiilor însoțite de narațiuni și demararea

dialogului cu factorii decizionali pentru influențarea politicilor publice.

Pe site-urile românești eu nu am găsit activități de Fotovoce, dar există descrisă pe scurt o asemenea activitate în satul Bulboaca, din Republica Moldova <http://drapelulmuncii.files.wordpress.com/2011/07/dm.pdf>

Dacă avem în vedere modul prezentat mai sus, în care biblioteca publică poate contribui la întărirea participării comunității la modelarea deciziilor prin jurnalismul cetățenesc, vedem că prin gestionarea acelei secțiuni de site biblioteca este la curent cu problemele/ perspectivele/ punctele forte ale comunității și poate selecta o temă care să fie de interes pentru factorii decizionali. În acest mod, apare un nou serviciu, adresat decidenților, prin care biblioteca publică le prezintă propuneri pentru teme care să fie dezbătute prin Fotovoce, pe care le-ar putea gestiona, cu un mare beneficiu de imagine.

Povestirea este un proces care are ca scop să îi ajute pe oameni să înțeleagă cine sunt, de ce sunt așa, cine pot deveni și să îi ajute să devină! Pune probleme legate de funcționarea greșită a unui sistem și încearcă să genereze atitudini, curente de opinie pentru ameliorarea problemelor.

Etapele povestirii sunt ca și actele dintr-o piesă de teatru:

Actul I introduce personajele, le plasează în contextul geografic/historic și ne spune ce va veni. Trecerea către actul al II-lea este dată de un eveniment incitant, care generează schimbarea. Actul al II-lea descrie lupta dintre bine și rău, crește tensiunea povestirii, iar la momentul culminant, se trece la Actul al III-lea, care prezintă deznodământul.

Obligatoriu, povestirea trebuie să îi atragă pe ascultători; ceea ce dă interes

sunt elementele povestirii, ritmul, tipul de ascultători și ceea ce poate oferi povestirea. Pentru finisarea, perfecționarea povestirii este necesar să o spui de mai multe ori, în grupuri diferite - întâi între prieteni și să ceri părerea ascultătorilor, să afli ce ar trebui modificat.

Există 4 pași în spunerea bună a unei povești:

1 Motivul pentru care vrei să spui povestea.

De ce este importantă pentru tine? Ce te motivează să o spui la un anumit moment? Ce vrei să transmiți povestea? Unde te vezi în poveste, martor sau participant?

2 Să îți înțelegi emoțiile personale.

Ca să atragi publicul, trebuie să împărtășești emoția cu publicul. Povestirea trebuie să urce și să coboare, încât trebuie văzut care emoții sunt importante și care nu. Acest pas îl ajută pe povestitor să înțeleagă mai bine ce i s-a întâmplat și să fie evitate pe viitor emoțiile inutile.

3 Să găsești momentul important pe care să te axezi în construirea povestirii.

4 Să îi ajuți pe ascultători să își găsească locul în povestea ta.

Trebuie să te gândești cine sunt ascultătorii tăi cu adevărat, de ce s-ar raporta la povestea pe care ai construit-o, exprimă ea experiențe general valabile? Ce le poate oferi povestirea ta ascultătorilor?

Pentru mai multă culoare, pentru emoții, povestirea poate fi înregistrată și însoțită de un fond sonor, cu ajutorul softului Auddacity, care este gratuit.

Iată și modele de povestire jurnalistică: <http://www.ghidjurnalism.ro/povestea-din-spatete-stirii>.

Biblioteca publică poate organiza concursuri de astfel de povești, pe care să le prezinte pe site-ul său.

Pentru bibliotecarii în căutare de nou, implicarea membrilor comunității în care își desfășoară activitatea în acest tip de interacțiune este o provocare ce va duce, cu siguranță, la mari satisfacții, dar și la o muncă titanică... Oricum, aceste activități pot fi numite fără reținere servicii noi pentru comunitate!

Imaginile au fost surprinse în timpul prelegerii susținute de prof. Martin Wolske

**Mihail Grinea,
Biblioteca Județeană
"Gheorghe Asachi" Iași**

■ Bibliotecarii români... după experiența din America!

În urmă cu aproape un an, IREX România anunța faptul că țara noastră urma să beneficieze de programul de training "Lideri și inovatori", organizat de Centrul Mortenson pentru Programe Internaționale de Formare a Bibliotecarilor. În urma selecției efectuate, 15 bibliotecari din România aveau să fie expuși în perioada 18 martie-17 aprilie 2011 la serviciile de excelență ale uneia dintre cele mai renumite biblioteci academice din Statele Unite ale Americii, Biblioteca Universității din Illinois.

Încă din primele zile de la sosirea în „țara tuturor posibilităților”, cu toții am fost impresionați de bibliotecile americane, de spațiile imense oferite publicului în toate bibliotecile, de diversitatea serviciilor oferite în mod curent tuturor categoriilor de utilizatori (de la spații de socializare pentru adolescenți, până la cele mai moderne săli pentru studiu individual), de condițiile oferite utilizatorilor, de profesionalismul bibliotecarilor și de căldura cu care aceștia își întâmpină și servesc utilizatorii, ș.a.m.d.

Odată întorși în țară, toți cei 15 am și început să căutăm a pune în practică, în măsura posibilităților, cunoștințele și experiența obținute în urma acestui

training. Iar „piatra de temelie” deja a fost pusă în acest sens, și tot cu sprijinul Centrului Mortenson: trei proiecte elaborate în timpul șederii pe tărâmul american vor fi implementate în cele 14 biblioteci publice de proveniență a „grupului Mortenson”.

Prin Play a Game @ your Library se va urmări oferirea unui serviciu modern destinat adolescenților, dezvoltându-se un spațiu atrăgător și organizat occidental, spațiu în cadrul căruia vor fi puse la dispoziție echipamente „video games”, jocuri etc. și unde vor fi organizate evenimente diverse, toate în scopul atragerii adolescenților în bibliotecă.

Prin Local History @ your public Library se vor pune bazele realizării unui portal web colectiv al bibliotecilor publice care să găzduiască o bază de date de istorie locală utilă elevilor de școală generală, și nu numai. Prin acest proiect se urmărește valorificarea colecțiilor de istorie locală deținute de bibliotecile publice sau de alte instituții, precum și de către membrii comunităților în care funcționează bibliotecile.

La rândul său, proiectul Click @ platforma on line de instruire pentru bibliotecari își propune crearea unui context accesibil pentru învățare, scop în care sunt avute în vedere câteva modalități de învățare care presupun crearea de tutoriale, postarea tutorialurilor și colecțiilor ilustrative pe o platformă recunoscută și accesibilă gratuit (Platforma IDD creată și organizată de către ANBPR), workshop-uri/ateliere de învățare a utilizării noilor tehnologii și crearea unor colecții ilustrative ca și studii de caz.

Cu toții avem convingerea că aceste proiecte vor conduce în final spre modernizarea bibliotecilor publice românești și vor reprezenta în viitor un punct de referință pentru toate bibliotecile din țară în ceea ce privește oferirea de servicii noi și moderne.

Gheorghe-Gabriel Cărăbuș,
Redactor-învitat al
BiblioMAGAZIN Supliment

Publicație trimestrială editată de

**Asociația Națională a Bibliotecarilor și
Bibliotecilor Publice din România**

Președinte: Doina Popa

Dr. Liviu-Julian Dediuc – Redactor-șef
lidediuc@gmail.com

Constantin Bostan – Redactor-șef adjunct
bostan_bib_gtk@yahoo.com

Silvia Nestorescu – Secretar de redacție
silvia_nestorescu@yahoo.co.uk

Colectivul de redacție

Ioana Crihană ioanacrihana@yahoo.com

Sorin Burlacu sorinburlacubz@yahoo.com

Monica Avram monavram@yahoo.com

Ștefan Pleșoiu stefanradian@yahoo.com

Claudia Popescu pclaudia@gmail.com

Geta Eftimie gettimie@bvau.ro

Delia Simcelescu – Corector bib@aman.ro

Ileana Rădulescu – Corector bib@aman.ro

George Perșu – Grafician

Editor: ANBPR

Str. Dr. Staicovici D. Nicolae, nr. 15, et. 2,

050556, București, Sector 5, România

Tel./Fax: +4021 411 0277

Email: anbr_ro@yahoo.com

Sit-ul ANBPR:

www.anbpr.org.ro

ISSN: 2067-4449

